

โครงการเวทีวิชาการและ การจัดสมัชชาสวัสดิการ สังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ได้มอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 เป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11 ภายใต้หัวข้อ “การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน” เพื่อรับฟังความคิดเห็นและจัดทำข้อเสนอการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปี ข้างหน้าในระดับภาคใต้ เพื่อส่งต่อให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (กศค.) นำไปใช้ประกอบการจัดทำร่างข้อเสนอการพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเปิดเวทีให้ทุกภาคส่วนร่วมวิพากษ์ร่างข้อเสนอ 4 ภาคก่อนเสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการนโยบายและแผน พิจารณาก่อนการลงและนำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (กศค.) รวมทั้งนำประเด็นข้อเสนอในประเด็นสำคัญและเร่งด่วน ซึ่งเป็นประเด็นเด็กและเยาวชนประพัตินไม่เหมาะสมจึงนำสู่การจัดเวทีวิชาการ หัวข้อ “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” แลกเปลี่ยนมุมมอง ความเห็น ความร่วมมือ ประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่ปฏิบัติการและระดับนโยบาย โดยกิจกรรมประกอบด้วย การปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21” นำเสนอผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566 ประเด็นเด็กและเยาวชน สถานการณ์ทางสังคมภาคใต้ การเสวนาวิชาการ หัวข้อ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวทางและการจัดทำข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับภาคใต้ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการจัดแสดงผลงานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของภาคีเครือข่าย

โดยสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 ได้จัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ในวันพฤหัสบดีที่ 2 มีนาคม 2566 ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Zoom Meeting) และจัดประชุมเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566 เพื่อนำเสนอผลการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ คืบข้อมูล เติมเต็ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกับภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและสถาบันการศึกษาระดับภาค นำไปสู่มุมมอง ความเห็น ความร่วมมือ การเห็นประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่ปฏิบัติการและระดับนโยบาย ในวันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 ณ ห้องประชุมแก้วสมุย 1 โรงแรมแก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 หวังเป็นอย่างยิ่งว่าความคิดเห็นและข้อเสนอเชิงนโยบายดังกล่าว จะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายต่อไป

คณะผู้จัดทำ

มีนาคม 2566

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 เป็นเจ้าภาพจัดเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11 โดยการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ภายใต้หัวข้อ “การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน” แบบ online ในวันที่ 2 มีนาคม 2566 มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นและจัดทำข้อเสนอการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปี ข้างหน้า และจัดเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 หัวข้อ “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ คืบข้อมูล เติบโตเต็ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกับภาคีเครือข่าย นำไปสู่มุมมอง ความเห็น ความร่วมมือ การเห็นประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่ปฏิบัติการและระดับนโยบาย ในวันที่ 17 มีนาคม 2566 แบบผสม (hybrid) onsite และ online ณ โรงแรมแก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้แทนกรม หน่วยงานสังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 14 จังหวัดภาคใต้ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สภาเด็กและเยาวชน และผู้แทนเด็กและเยาวชน สรุปผลการดำเนินการ ดังนี้

สมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

: การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

นิยาม : มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน หมายถึง การสร้างหลักประกันความมั่นคงในความเป็นอยู่ และการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีพ ตามความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นสิทธิและการเข้าถึงสวัสดิการด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และเหมาะสม จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องบูรณาการตั้งแต่ในระดับนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินงาน ระบบข้อมูลในการทำงาน และขยายความร่วมมือไปยังภาคส่วนอื่นของสังคม

กลุ่มเด็ก (อายุ 0 – 18 ปี) พบว่า เนื่องจากสวัสดิการที่จำเป็นต่อเด็กมีจำกัด ไม่เพียงพอ และรัฐไม่มีศักยภาพในการดูแลเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกมิติ ไม่ได้ถูกออกแบบอย่างเชื่อมโยงและการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการยังคงเป็นปัญหาเชิงประสิทธิภาพการจัดการของหน่วยงาน จึงควรต้องจัดสวัสดิการสำหรับเด็กที่เป็นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม และการให้ข้อมูลสิทธิสวัสดิการต้องมุ่งไปยังครอบครัวให้เป็นผู้รับรู้สิทธิ รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการทางสังคมแก่เด็กและเยาวชนเอง

กลุ่มเยาวชน (อายุ 18 – 25 ปี) พบว่าสวัสดิการสำหรับเยาวชนมีลักษณะตั้งรับในการจัดการบริการ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในฐานะพลเมืองโลก และมีข้อจำกัดด้านการบริการตามลักษณะงานราชการ เนื่องจากเยาวชนมีความต้องการด้านสวัสดิการในมิติการพัฒนาอย่างรอบด้าน อาทิ ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้เท่าทันสื่อและการเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่ และศักยภาพในความเป็นพลเมืองโลก ดังนั้นควรมีการเพิ่มสวัสดิการพื้นฐานเพื่อการยังชีพ เช่น การเพิ่มวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ สวัสดิการด้านทุนประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพ การพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น และการสร้างโอกาสในการทำงาน รวมทั้งการส่งเสริมการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันระหว่างเยาวชนและวัยต่าง ๆ

กลุ่มวัยแรงงาน (อายุ 15 – 59 ปี) พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการหน่วยงานท้องถิ่น มีการจัดสวัสดิการแรงงานในพื้นที่ไม่มากเพียงพอต่อความต้องการของวัยแรงงาน ต้องศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบและสิทธิสวัสดิการเพิ่มเติม ค่าตอบแทนจากประกันสังคมที่มีจำนวนน้อยจนเกินไปในกรณีเจ็บป่วยไม่ได้ทำงาน หรือออกจากงาน รวมทั้งค่าบำนาญอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในวัยเกษียณ ดังนั้นรัฐบาลควรเยียวยาผู้ประกอบการที่ต้องจ่ายประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง โดยช่วยเหลือครึ่งหนึ่งของค่าประกันให้แก่ลูกจ้าง การให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลญาติพี่น้องกรณีเจ็บป่วยได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักเงินเดือน และแบ่งเบาค่าใช้จ่ายการเพิ่มประชากร กรณีครอบครัวมีความพร้อมที่จะดูแลแต่มีบุตรยาก เช่น เด็กหลอดแก้ว เป็นต้น

กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) พบว่าแนวโน้มผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและเป็นจิตอาสาเพิ่มมากขึ้น ควรผลักดันให้ผู้สูงอายุมีการเรียนรู้ในตลอดชีวิต มีสวัสดิการตรวจสุขภาพฟรีทุกช่วงวัย (Annual Health Checking) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมตามช่วงวัย และจัดให้มีบ้านพักผู้สูงอายุในชุมชน หรือ Homecare สำหรับผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพังหรือการผลักดันให้เกิดบ้านกลางในทุกชุมชน รวมทั้งการเพิ่มสวัสดิการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมปลอดภัย โดยให้มีช่างชุมชนเพื่อปรับสภาพบ้าน และจัดตั้งธนาคารกายอุปกรณ์เพื่อระดมการช่วยเหลือในทุกชุมชน

กลุ่มคนพิการ พบว่าผู้พิการได้รับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม มีบทบาท มีอาชีพในสังคมมากขึ้น และได้รับการดูแลมากกว่าในอดีต สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการ แต่จำนวนคนพิการเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากคนพิการมาจากผู้สูงอายุที่มีอายุมากหรือมีโรคประจำตัว ทำให้เป็นผู้ป่วยติดเตียง หรือมีโรคเรื้อรัง เป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล รวมทั้งไม่สามารถเลือกอาชีพในการทำงานที่ถนัดหรือสนใจได้เนื่องจากปัญหาความพิการ ดังนั้นจึงควรได้รับการดูแลที่ดีขึ้น มีโอกาสในสังคมเพิ่มสูงขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา และการมีงานทำ และสามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น

สถานการณ์ทางสังคม ที่ทุกภาคีเครือข่ายให้ความสำคัญและเป็นประเด็นปัญหาที่ควรมีการแก้ไขเร่งด่วน คือประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชนประพัตติคนไม่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ยาเสพติด การพนัน และเด็กและเยาวชนออกจากระบบการศึกษาภาคบังคับ รองลงมาการว่างงานและไม่มีอาชีพ ผู้สูงอายุและผู้พิการอยู่เพียงลำพังหรือถูกทอดทิ้ง

เวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

: พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ผลจากการจัดสัมมนาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ พบว่าประเด็นเด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่สำคัญและเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขปัญา จึงนำมาสู่การจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ในประเด็น “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” โดยมีประเด็นสำคัญ 6 ประเด็น ดังนี้

1. **เราอยากเห็นเด็กและเยาวชน :** มีวินัย เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ และมีแนวคิดเชิงบวก (Positive thinking) และอยู่ร่วมกับคนทุกวัยอย่างมีความสุข
2. **สถานการณ์และข้อห่วงใยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน :** สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ได้รับการคุ้มครองที่ครอบคลุม และสิทธิที่จะได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อใจใส่เพื่อเด็กทุกคน ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างเข้มข้น ในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนา ดิจเกม ดิจเพื่อน ดิจโทรศัพท์ และดิสโซเซียล อยู่ในสังคมออนไลน์มากเกินไป มีภาวะซึมเศร้าและปัญหาการฆ่าตัวตายมากขึ้น มีภูมิคุ้มกันต่ำและแก้ปัญหาตนเองไม่ได้ ทักษะความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และขาดหน่วยงานที่จะมาดำเนินการบูรณาการในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ
3. **ภาคีที่ขาดหายไป :** มี 3 ภาคีหลัก ประกอบด้วย ภาคการศึกษาที่สร้างคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน ภาคเชิงนโยบายที่สร้างนโยบายเป็นมิตรและรอบคอบกับเด็กและเยาวชน และภาคีที่จะหนุนเสริมพลังครอบครัว
4. **แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชน :** มี 3 แนวทาง ได้แก่ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ครอบครัวที่ดีและสังคมที่มีคุณภาพ และสวัสดิการสังคมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตรวมทั้งพลังเครือข่ายการทำงาน
5. **สิ่งที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน :** เด็กอยู่ในครอบครัวคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ ในสถานะเสพสื่อสังคมออนไลน์ มีพื้นที่แสดงออกทางความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย สร้างสรรค์ และปลอดภัย ไม่ถูกแบ่งชนชั้นในระบบการศึกษา มีแหล่งเรียนรู้บนฐานทรัพยากรชุมชน และมีความสุขในรูปแบบของเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพ
6. **จะทำให้สิ่งที่ตื้นตันเกิดขึ้นได้ :** บูรณาการความร่วมมือหน่วยงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมครอบครัวคุณภาพ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว พัฒนาเครือข่ายในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีคุณภาพ และมีเวทีให้เด็กและเยาวชนเสวนา พบปะ แลกเปลี่ยนมุมมองความคิดเห็นกับนักการเมือง หรือผู้กำหนดนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาคประชาสังคม สมาคม มูลนิธิ ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรสหประชาชาติ (UN) องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เพื่อพัฒนาวงจรครอบครัวให้เหมาะสมตามวัย ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ข้อเสนอเชิงนโยบายในประเด็นเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอต่อเด็กและเยาวชน

1. พัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้งการอ่าน เขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและการพัฒนาระดับความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ (7Q) สำหรับเด็กและเยาวชนไทย สู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิต
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา
3. เปิดเวทีให้เด็กและเยาวชนพบกับพรรคการเมืองเพื่อแสดงนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย

ข้อเสนอต่อครอบครัว

1. จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้บทบาท ครอบครัว การสร้างมโนทัศน์ ที่ถูกต้อง ตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกครอบครัว
2. ขยายขอบเขตสวัสดิการที่ครอบคลุมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การจัดสถานที่เลี้ยงดูเด็ก (Nursery) การเพิ่มวันลาและการลดย่อนภาษี เป็นต้น
3. จัดทำมาตรการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การดำเนินชีวิตภายใต้หลักคุณธรรมและศีลธรรม การมีกฎ กติกา เดียวกันของครอบครัว และความรู้เกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคซึมเศร้าในเด็กและเยาวชน ความแตกต่างของวัย (Generation) ต่างวัย ต่างเวลา ต่างความคิด

ข้อเสนอต่อชุมชน

1. การส่งเสริมความสุขของเด็กภายใต้บรรยากาศที่ดีทั้งภายในครอบครัว โรงเรียน และพื้นที่ทางสังคม
2. การทำงานบนฐานบริบทของแต่ละพื้นที่และมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
3. การลดภาวะคุกคามเด็กและเยาวชนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ความรุนแรงในครอบครัว การเข้าถึงสื่อโซเชียลที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก อบายมุข กลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด

ข้อเสนอต่อการจัดสภาพแวดล้อม

1. ส่งเสริมให้เกิดนโยบายครอบครัวคุณภาพ อาทิ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจครอบครัว
2. ส่งเสริมสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ และครอบคลุม เหมาะสมกับสภาพการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม เน้นค้นหา ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และมุ่งขยายโอกาสด้านต่าง ๆ มากกว่าการสงเคราะห์แบบเฉพาะหน้าหรือชั่วคราว
3. สร้างเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ การบูรณาการ และการจัดการทรัพยากร (Co-management) ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเพื่อรับฟังปัญหาของผู้ปฏิบัติงานและการรับฟังผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น
4. เสริมสร้างคุณภาพของภาคีเครือข่ายด้านการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีทักษะองค์ความรู้ และส่งต่อการทำหน้าที่ตาม Function ของการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน
5. การสร้างการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ครอบคลุมในทิศทางเดียวกัน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	จ
โครงการเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566	1
ผลการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566	7
• การสำรวจความคิดเห็นการพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคม แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสถานการณ์ ประเด็นปัญหาสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วนพื้นที่ภาคใต้	8
• การปาฐกถา หัวข้อ “มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชนแต่ละช่วงวัยและ สิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในปัจจุบัน”.....	13
• สรุปประเด็นการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566	17
ผลการจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566	48
• การปาฐกถา หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21”	56
• เวทีเสวนา หัวข้อ พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน	60
• ข้อเสนอเชิงนโยบายในประเด็นเด็กและเยาวชน	73
ภาคผนวก	80
• ภาพกิจกรรมการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้	81
• ภาพกิจกรรมเวทีวิชาการภาคใต้ประจำปี 2566	82

โครงการเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

1. หลักการและเหตุผล

กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เป็นกฎหมายแม่บทในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและเอกชน และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม มาตรา 13 (1) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ค.) มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการจัดสวัสดิการสังคม และการส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเป็นระบบ ทัวถึง และต่อเนื่อง

ปัจจุบันสังคมไทยต้องเผชิญกับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing society) และผลกระทบจากสถานการณ์ โควิด - 19 ที่ได้ส่งผลต่อประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายและในทุกมิติ จนทำให้มีจำนวนคนยากจนเพิ่มมากขึ้น จากปี พ.ศ.2562 ประชากรทั้งประเทศทั้งหมด 66.6 ล้านคน และมีจำนวนคนจน 4.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 6.45 ของประชากร ทั้งประเทศ และในปี 2565 ประชากรทั้งประเทศทั้งหมด 66.09 ล้านคน มีจำนวนคน 9.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 13.76 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีจำนวนคนจนเพิ่มขึ้นเป็น 4.8 ล้านคน เมื่อเป็นเช่นนี้ กลุ่มเป้าหมายที่รัฐต้องให้การดูแลและช่วยเหลือจึงมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในประเด็นนี้การแก้ปัญหา ให้ความช่วยเหลือ และพัฒนาเพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของบุคคลเหล่านี้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ อันนำไปสู่การลดความยากจนข้ามรุ่น

เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายดังกล่าว รัฐจึงควรมีแนวทางการให้ความช่วยเหลือแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ เด็กและเยาวชน วัยแรงงาน ผู้สูงอายุ และคนพิการ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น การสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัด ประจำปี 2566 ในระดับพื้นที่ จึงต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นที่ 6 ลงทุนทางสังคมแบบพุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง สอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม เป้าหมาย ชุมชน มีฐานข้อมูลกลาง ระดับพื้นที่ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ข้อมูลในการกำหนด นโยบายและแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ประเด็นปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ 2 ผลักดันให้มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่ เพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ในประเด็น ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจและทุกพื้นที่ โดยการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ อีกทั้งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 13) และสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบด้วย 1) เรื่อง พัฒนานโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัยแบบพุ่งเป้า 2) เรื่อง ยกระดับการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์แบบบูรณาการ 3) พัฒนาระบบสวัสดิการและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัยและ 4) เรื่อง ยกระดับการพัฒนาองค์กรให้มีผลสัมฤทธิ์สูง เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 มีบทบาทในการรวบรวมประเด็นสถานการณ์ทางสังคมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนงานยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมบรรลุวัตถุประสงค์ จึงได้กำหนดจัดโครงการเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเปิดเวทีให้ทุกภาคส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคตในอีก 5 ปีข้างหน้า
- 2) เพื่อจัดทำข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกัน บริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตในอีก 5 ปีข้างหน้า
- 3) เพื่อนำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3. เป้าหมาย

- 1) ได้ข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกัน บริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตในอีก 5 ปีข้างหน้า
- 2) ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้แก่หน่วยงาน กรม กอง และกระทรวง

4. ผลผลิตและผลลัพธ์

- 1) ผลผลิต
 - ประเด็นข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตในอีก 5 ปีข้างหน้า
 - ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้แก่หน่วยงาน กรม กอง และกระทรวง
- 2) ผลลัพธ์
 - เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดทำร่างข้อเสนอการพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเปิดเวทีให้ทุกภาคส่วนร่วมวิพากษ์ ร่างข้อเสนอดังกล่าว ก่อนเสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการนโยบายและแผนพิจารณากลับกรองและนำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

- ข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2570) ก่อนจัดส่งข้อมูลให้สำนักงาน ก.ส.ค. เสนอคณะอนุกรรมการพิจารณา และได้มีมติเห็นชอบแผนการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด
- การนำประเด็นข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตในอีก 5 ปีข้างหน้า ไปใช้กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนงานด้านสวัสดิการสังคมในพื้นที่จังหวัด เพื่อให้ความช่วยเหลือแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ เด็กและเยาวชน วัยแรงงาน ผู้สูงอายุ และคนพิการ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- การนำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้แก่หน่วยงาน กรม กอง และกระทรวง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนางานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

5. วิธีการดำเนินงาน

- 1) การศึกษา ทำความเข้าใจประเด็นในการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัด โดยการชักชวนการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ร่วมกับกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และกำหนดประเด็นเวทีวิชาการร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11
- 2) ประชุมหารือเตรียมการจัดประชุมเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11 และคณะวิทยากร ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2566 ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Google Meet)
- 3) การเก็บรวบรวมข้อมูลสมัชชาสวัสดิการสังคมโดยใช้ Google Forms เพื่อสำรวจความคิดเห็นประเด็นการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดประจำปี 2566 หัวข้อ “การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน” สำหรับกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม ได้แก่
 - เด็ก (อายุ 0 – 18 ปี)
 - เยาวชน (อายุ 18 - 25 ปี)
 - วัยแรงงาน (อายุ 15 – 59 ปี)
 - ผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)
 - คนพิการ

โดยการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายจังหวัดละ 50 ชุด ประกอบด้วยเครือข่าย จำนวน 25 ชุด หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 15 ชุด และหน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 10 ชุด รวมเป็น 700 ชุด

๔) การจัดเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ใน 2 รูปแบบ ประกอบด้วย

- จัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

ในวันพฤหัสบดีที่ 2 มีนาคม 2566 เวลา 08.30 - 12.00 น. ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Zoom Meeting) หรือรับชมถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook Fan page สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีนายกิตติ อินทรกุล รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นประธานเปิดการประชุม มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 300 คน ประกอบด้วย ผู้แทนกรมต่างๆ ทีมหน่วยงาน พม. 14 จังหวัดภาคใต้ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น และอาสาสมัคร เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากการที่ประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 จำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

- 1) นิยาม มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความหมายอย่างไร
- 2) ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปี ข้างหน้า
- 3) ปัจจุบันสวัสดิการที่แต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับมีความเหมาะสมหรือไม่ควรเพิ่มเติม/ปรับลด/ปรับปรุงสวัสดิการประเด็นใด และดำเนินการอย่างไรเพื่อให้แต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น
- 4) ในอนาคตควรเพิ่มเติมสวัสดิการแต่ละกลุ่มเป้าหมายประเด็นใดบ้างและดำเนินการอย่างไร
- 5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โดยมีกิจกรรมการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ดังนี้

- 1) การบรรยาย เพื่อให้ความรู้ในประเด็นหลัก
 - มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชนแต่ละช่วงวัย และสิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในปัจจุบัน บรรยายโดย ศ.ระพีพรรณ คำหอม นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- 2) แบ่งห้องย่อยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเติมเต็ม วิทยากรกลุ่ม โดย
 - เด็กและเยาวชน โดย รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และ นางสาวนพรัตน์ กอวัฒนากุล นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ สสว.11
 - วัยแรงงาน โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช.ชรินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์ หนายความผู้ไกล่เกลี่ยและนักวิชาการอิสระ และ นางสาวสุวรรณา ไชยโยธา นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ สสว. 11

- ผู้สูงอายุ โดย ผศ.ดร.ณัฐพัชร สโรบล คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ นางสาวพวงทิพย์ พูลสวัสดิ์ นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ สสว.10
- คนพิการ โดย นางณัฐอร อินทร์ดีศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และ นางประภาพรพรณ เกตุแก้ว นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ สสว.10

- **ประชุมเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566**

เพื่อนำเสนอผลการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ คืบข้อมูล เติบโต แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกับภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและสถาบันการศึกษาระดับภาค นำไปสู่มุมมอง ความเห็น ความร่วมมือ การเห็นประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่ปฏิบัติการและระดับนโยบาย โดยมี นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธาน เปิดการประชุม ในวันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 ณ ห้องประชุมแก้วสมุย 1 โรงแรม แก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เวลา 08.00 - 16.30 น. โดยผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน หน่วยงาน พม. ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 70 คน กิจกรรมประกอบด้วย

- 1) การปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21” โดย นางสาว ชารห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาวิชาการพัฒนาสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 2) การนำเสนอผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ประเด็นเด็กและเยาวชน และสถานการณ์ทางสังคมภาคใต้ โดย ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
- 3) การเสวนาวิชาการ หัวข้อ “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” โดย
 - รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
 - ดร.ชนัญชิดา ทิพย์ญาณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 - นายอภิเชษฐ์ ปานจรรย์ ผอ.สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - นางสาวกัญณภัส จันทร์ทอง สมาคมอาสาสร้างสุข-ภาคใต้
 - นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อหาแนวทางและการจัดทำข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่าย ด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับภาคใต้ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย
 - รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
 - ดร.ชนัญชิดา ทิพย์ญาณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- 5) การจัดแสดงผลงานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย
 - (1) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - (2) สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - (3) สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11
- 6) สรุปผลการจัดเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566
- 7) จัดส่งสรุปผลการประชุมเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ไปยังสำนักงาน ก.ส.ค. และข้อเสนอเชิงนโยบายไปยังหน่วยงาน ระดับพื้นที่ กอง กรม และกระทรวง

6. พื้นที่ดำเนินการ

- โรงแรมแก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

7. ระยะเวลาดำเนินการ

- เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

8. ผู้รับผิดชอบโครงการ

- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11

**ผลการประชุม
สมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้
ประจำปี 2566**

เรื่อง

**การจัดทำมาตรฐานการให้ความช่วยเหลือ
กลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน**

การสำรวจความคิดเห็น

การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสถานการณ์ประเด็นปัญหาสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วนในพื้นที่ภาคใต้

โดยการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายจังหวัดละ 50 ชุด จากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 15 ชุด หน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 10 ชุด และภาคีเครือข่าย จำนวน 25 ชุด ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ รวมจำนวน 700 ชุด ผ่านระบบ Google Forms ผลการสำรวจความคิดเห็น ดังนี้

1. การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

1) กลุ่มเป้าหมายเด็ก (0 - 18 ปี)

- สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มเด็กในอีก 5 ปี ข้างหน้า พบว่า เด็กเกิดน้อยทำให้มีแนวโน้มขาดแคลนแรงงาน เด็กแรกเกิดที่เกิดจากครอบครัวไม่พร้อมและเข้าไม่ถึงสวัสดิการแห่งรัฐ เด็กถูกทอดทิ้ง ครอบครัวเหง่กลาง ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นผู้เลี้ยงดู ขาดความอบอุ่น เนื่องจากพ่อแม่ต้องออกไปทำงานไม่มีเวลาดูแล ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างครบถ้วนทุกด้าน เด็กขาดระเบียบ มีวินัย มีความก้าวร้าว มีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวน้อยลง เข้าถึงสิ่งยั่วยุ อบายมุขได้ง่ายขึ้น เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้ อีกทั้งเด็กในปัจจุบันประสบปัญหาด้านปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ติดยาเสพติด (น้ำกระท่อม, กัญชา) ติดเกม ติดเพื่อน ติดแฟน เด็กแว่น ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับอินเทอร์เน็ต และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในระยะเวลาที่มากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาด้านพฤติกรรม สมาธิสั้น ก้าวร้าว ปัญหาการเข้าสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาสุขภาพทางกายอื่น ๆ
- รูปแบบ/กลไก วิธีการในการจัดสวัสดิการสังคมด้านเด็กให้เกิดมาตรฐานการครองชีพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ การเพิ่มเงินอุดหนุนครอบครัวในระยะ 3 ปี ให้แก่ครอบครัวที่มีการคลอดบุตรในอัตราสูง เพื่อช่วยในด้านค่าใช้จ่ายของบุตร การสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้แก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก ทบทวนเงื่อนไขการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และรัฐควรให้สิทธิสวัสดิการเด็กที่ครบถ้วนครอบคลุมทุกด้าน เพื่อให้เด็กสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต รวมทั้งการส่งเสริมความเข้มแข็งในการคุ้มครองเด็กในชุมชน โดยความร่วมมือของหน่วยงานด้านและให้ความสำคัญในการฝึกอบรมเพื่อให้มีรายได้และมีงานรองรับสำหรับเด็กที่ไม่ได้เรียนหนังสือให้มีงานทำ มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดี

2) กลุ่มเป้าหมายเยาวชน (18 - 25 ปี)

- สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มเยาวชนในอีก 5 ปี ข้างหน้า พบว่า เยาวชนมีความคิดเป็นของตนเองและเชื่อมั่นในตัวเองค่อนข้างสูง ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ขาดการยับยั้งชั่งใจ ตัดสินใจโดยไม่สนใจใคร ขาดความอดทนในภาวะกดดันสูง มีความก้าวร้าวทางอารมณ์ และมีความรุนแรงมากขึ้น ถึงขั้นสร้างปัญหาสังคมโดยไม่รู้ตัวเองทำผิด มีภาวะเข้าสู่โรคซึมเศร้าสูงเนื่องจากความกดดันหลายอย่างทั้งด้านการเรียน การทำงาน ความรัก ครอบครัว และมีการฆ่าตัวตาย

เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการตั้งครุฑก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดปัญหาการทิ้งลูก เพราะเกิดมาจากความใคร่และความไม่พร้อม ทำให้เพิ่มปัญหาสังคมอีกด้วย

- รูปแบบ/กลไก วิธีการ ในการจัดสวัสดิการสังคมด้านเยาวชนให้เกิดมาตรฐานการครองชีพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ สร้างโอกาสทางการศึกษาและการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเลือกสายอาชีพ และการป้องกันเยาวชนออกนอกระบบการศึกษา เช่น จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในระดับตำบลเพื่อให้เยาวชนเข้าถึงการศึกษา กองทุนที่ส่งเสริมอาชีพในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และระดับจังหวัด ส่งเสริมอาชีพตามความถนัดของเยาวชน การจัดสวัสดิการผ่านสถาบันการศึกษา เช่น เปิดโครงการฝึกทักษะความรู้ จัดหาจิตแพทย์หรือครูที่จบด้านจิตวิทยาแนะแนวไว้ประจำโรงเรียนเพื่อคอยให้คำปรึกษาเยาวชนที่มีปัญหา ลดภาวะความเครียด ความกดดัน และจัดการศึกษาให้เท่าเทียมกันทุกภาคทุกภาคส่วน

3) กลุ่มเป้าหมายแรงงาน (25 - 60 ปี)

- สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มแรงงานในอีก 5 ปี ข้างหน้า พบว่า ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ภาวะขาดแคลนแรงงานในอีกไม่ช้า เนื่องจากอัตราการเกิดของประชาชนมีน้อยลง มีการคุมกำเนิดเพิ่มมากขึ้นมีการประกอบอาชีพอิสระเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เปลี่ยนไปเป็นนายตัวเอง เนื่องจากไม่ชอบทำตามกตระเบียบและแบกรับความกดดันในที่ทำงาน ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในสถานประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้มีการว่างงานเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน การค้าขายไม่คล่องตัว การจ้างงานน้อยลง ค่าครองชีพสูง รายได้ต่อเดือนต่ำ วัยแรงงานไม่มีงานทำในประเทศจึงมีการเคลื่อนย้ายไปทำงานต่างประเทศ ส่งผลให้เกิดภาวะเครียดสะสม และปัญหาหนี้สิน
- รูปแบบ/กลไก วิธีการ ในการจัดสวัสดิการสังคมด้านแรงงานให้เกิดมาตรฐานการครองชีพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ การเพิ่มสวัสดิการคุ้มครองให้แก่แรงงานนอกระบบ เช่น พกหาบเร่ แผงลอย แรงงานชั่วคราว การให้สวัสดิการด้านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อกระตุ้นให้มีการใช้ทุนและแรงงานไปประกอบอาชีพ เพิ่มดอกเบี้ยเงินฝาก สร้างช่องทางการลงทุน ราคาสินค้าเกษตรมั่นคง และต้นทุนทางการเกษตรต่ำ มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้กับวัยแรงงานทุกปี และจัดให้มีการออมอย่างเป็นระบบกับแรงงานทุกคน

4) กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)

- สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มผู้สูงอายุในอีก 5 ปี ข้างหน้า พบว่าผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดด เนื่องจากอัตราการตายลดน้อยลง มีผลมาจากความทันสมัย และความก้าวหน้าด้านการแพทย์ ทำให้ผู้สูงอายุ มีสุขภาพและอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ครอบครัวต้องดูแลเพิ่มขึ้น อาจไม่ทั่วถึง หรือมีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น และผู้สูงอายุขาดคนดูแลมีมากขึ้น เนื่องจากแนวความคิดของคนเปลี่ยนไปเลือกอยู่เป็นโสดเพิ่มขึ้น แต่ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุยังสามารถทำงานได้ ยังคงต้องการประกอบอาชีพแม้ถึงวัยที่เกษียณอายุราชการแล้ว เนื่องจากปัญหาค่าครองชีพ และภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว

- รูปแบบ/กลไก วิธีการ ในการจัดสวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุให้เกิดมาตรฐานการครองชีพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ การเตรียมการก่อนสูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมผู้สูงอายุดูแลตัวเองเป็นผู้สูงอายุที่แข็งแรง และมีคุณภาพ (Active Aging) สร้างระบบจิตอาสาคอยดูแลผู้สูงอายุ /ธนาคารเวลาให้เป็นรูปธรรม เปลี่ยนแนวคิดผู้สูงอายุจากการเป็นผู้รับเป็นผู้ให้ การมีกิจกรรมร่วมกับคนต่างวัยเพื่อการมีชีวิตชีวา มีอาสาสมัครเข้ามาดูแลผู้สูงอายุเหล่านี้ โดยอาจมีค่าตอบแทนจากภาครัฐ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและมีการรายงานผล/ตรวจสอบ การดูแลผู้สูงอายุให้กับท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน และให้ขยายการเกษียณอายุราชการของข้าราชการจาก 60 ปีเป็น 65 ปีและในส่วนของเอกชนให้ขยายการเกษียณจากอายุ 55 ปี เป็นอายุ 60 ปี

5) กลุ่มเป้าหมายคนพิการ

- สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มคนพิการในอีก 5 ปี ข้างหน้า พบว่า คนพิการได้รับการดูแลและมีโอกาสในสังคมเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษาหรือการมีงานทำ และสามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้นมีการพัฒนาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเสริมให้ผู้พิการได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติและเข้าทำงานที่ถนัดได้ ทำให้คนพิการมีความมั่นใจและมีการศึกษาหาความรู้ที่จะพัฒนาตัวเอง รู้จักดูแลตัวเอง และได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากภาครัฐและภาคประชาสังคม การจ้างงานผู้พิการ และการจัดสภาพแวดล้อมมากขึ้น
- รูปแบบ/กลไก วิธีการ ในการจัดสวัสดิการสังคมด้านคนพิการให้เกิดมาตรฐานการครองชีพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ การสำรวจคนพิการที่ยากจน โดยอาสาสมัครและผู้นำในพื้นที่ สร้างอาชีพ ฝึกอาชีพ เชื่อมโยงสถานประกอบการรองรับผลิตภัณฑ์จากฝีมือคนพิการอย่างเป็นรูปธรรมและผลักดันให้คนพิการสามารถเข้าทำงานในบริษัทเอกชนได้เพิ่มมากกว่าร้อยละหนึ่งคน รวมทั้งการสำรวจความต้องการอุปกรณช่วยเหลือผู้พิการแล้วจัดสรรให้ผู้พิการที่มีความต้องการโดยให้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่เป็นผู้กลั่นกรอง

2. สถานการณ์ประเด็นปัญหาสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วนพื้นที่ภาคใต้

จากการสำรวจความคิดเห็น พบว่า สถานการณ์ประเด็นปัญหาสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วนพื้นที่ภาคใต้เป็นประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชนประพัตินไม่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งครุรกก่อนวัยอันควร การเข้าถึงอามยมุข ยาเสพติด การพนัน เด็กและเยาวชนหลุดออกจากสถานศึกษา ปัญหาด้านการศึกษา และการว่างงานของเยาวชนมากที่สุด รองลงมาปัญหาการว่างงานประชากรในพื้นที่ ต้องการให้มีการฝึกอาชีพสำหรับคนที่ไม่มีงานทำ สร้างรายได้ให้กับครอบครัว และการฝึกอาชีพให้เหมาะสมทุกช่วงวัย สนับสนุนให้มีอาชีพเสริม และอาชีพรอง สร้างแรงงานที่มีคุณภาพ ที่เหมาะสมและเพียงพอ จัดอบรม ส่งเสริมการสร้างอาชีพ เพิ่มตลาดแรงงานเพิ่มทุนให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย และสร้างมาตรการที่จะช่วยเหลือผู้ว่างงานและการประสานงานภายในชุมชน

นายกิตติ อินทรกุล
รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ประธานในพิธีเปิด โดย รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม (นายกิตติ อินทรกุล)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีภารกิจในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสังคม และการจัดสวัสดิการสังคม อีกทั้งกำกับดูแลกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เป็นกฎหมายแม่บทในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและเอกชน และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมซึ่ง มาตรา 13 (1) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ค.) มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการจัดสวัสดิการสังคม และการส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเป็นระบบ ทัวถึงและต่อเนื่อง

โดยกระบวนการที่ได้มาซึ่งนโยบายด้านการพัฒนาสังคม และการจัดสวัสดิการสังคม ส่วนหนึ่งมาจากกระบวนการสมัชชาสวัสดิการสังคม ซึ่งกำหนดจัดงานสมัชชาสวัสดิการสังคมเป็นประจำทุกปี ร่วมกับภาคีเครือข่าย ซึ่งเดิมจัดโดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แต่ปีนี้ทางกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้เห็นความสำคัญของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการที่มีบทบาทเป็นหน่วยวิชาการในพื้นที่ ให้เป็นหน่วยรวบรวมวิชาการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ร่วมกันถกแถลงปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดทิศทางแนวนโยบายสาธารณะร่วมกัน ซึ่งมองว่าการกำหนดแผนการจัดสวัสดิการสังคมควรมาจากความคิดเห็นของพื้นที่ในการจัดสวัสดิการสังคม เพราะเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมเป็นเรื่องของทุกคน ไม่ได้เป็นเรื่องหน่วยงานภาครัฐอย่างเดียว แต่ประชาชนต้องทำข้อเสนอให้หน่วยงานภาครัฐว่าต้องจัดสวัสดิการสังคมเรื่องใดบ้างในระยะ 5 ปีที่จะถึงนี้

ในเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเจอปัญหาว่าสถานการณ์จากการระบาดของโรคโควิด-19 และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing society) และการเกิดของคนน้อยมาก ในขณะที่ผู้สูงอายุมีมากขึ้น ทำให้ต้องมีการถกกันในเรื่องกำลังแรงงานและการคาดการณ์ว่าอนาคตข้างหน้าจะต้องมีการจัดสวัสดิการรองรับอย่างไร

ท่ามกลางการเรียกร้องสิทธิสวัสดิการถ้วนหน้า ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนและเปลี่ยนแปลงหรือการจัดระเบียบโลกใหม่ที่มีโลกตะวันตกและตะวันออกแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้ย่อมกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการจัดสวัสดิการที่ต้องเปลี่ยนแปลงไป ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายในทุกมิติ และผลของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลต่อการเพิ่มความยากจนมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนมีความเปราะบาง ผู้ที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง การถูกทอดทิ้ง หรือเปราะบางเรื่องรายได้ รัฐควรให้การดูแลแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างไร เช่น เด็กที่ต้องมีการดูแลด้วยสถานรับเลี้ยงเด็ก ข้าราชการลาออกได้มากขึ้นเพื่อมาดูแลลูกให้มีคุณภาพมากขึ้น และจะปรับรูปแบบสวัสดิการอย่างไรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จึงได้กำหนดจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมภายใต้หัวข้อ **“การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน”** เป็นกลไกสำคัญที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยการหาฉันทามติร่วมกัน ในการได้มาซึ่งข้อเสนอความเห็นในการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ถือได้ว่ามีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายที่รัฐต้องดูแลและช่วยเหลือมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ

โดยสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะสำเร็จลงมิได้ หากขาดความร่วมมือจากพลังทางปัญญาพลังภาครัฐและพลังสังคม ที่เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผมขอให้ทุกท่านได้ใช้โอกาสนี้ ในการพูดคุย แลกเปลี่ยน เรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ประสานเชื่อมโยงบริการต่างๆ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมร่วมกับคนทุกวัยได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี

การปาฐกถา หัวข้อ “มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชนแต่ละช่วงวัยและ
สิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในปัจจุบัน”
โดย ศาสตราจารย์ระพีพรรณ คำหอม นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

1. สถานการณ์ การจัดสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้

จากรายงานสถานการณ์ทางสังคมสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 ประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่า สถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดที่มีขนาดใหญ่จะมีปัญหามากกว่าจังหวัดที่มีขนาดเล็ก โดยในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีปัญหามากที่สุด รองลงมาจังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ และปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาด้านครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านเด็กและเยาวชน และด้านอื่น ๆ ตามลำดับ ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องใช้นักสังคมสงเคราะห์ในการวางแผนการแก้ไขปัญหา แต่ในปัจจุบันแต่ละจังหวัดมีนักสังคมสงเคราะห์ไม่เพียงพอ ดังนั้นการใช้ MSO Logbook เครื่องมือในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตใน 5 มิติ ได้แก่ มิติสุขภาพ มิติความเป็นอยู่ มิติการศึกษา มิติรายได้ และมิติการเข้าถึงบริการภาครัฐ ตามระดับความเปราะบางและความเร่งด่วนรายครอบครัว ดังนั้นหน่วยงานและภาคีจำเป็นต้องทำงานในกรอบการทำงาน 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1) เชิงหน้าที่ (Function-based) โครงการตามนโยบายของพม. เช่น โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล เป็นต้น
- 2) เชิงประเด็น ที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคม หรือประเด็นปัญหา (Issue-based)
- 3) เชิงพื้นที่ (Area-based) โครงการต่อยอดงานเดิม สร้างนวัตกรรมใหม่
- 4) เชิงกลยุทธ์ (Strategic-based) โครงการบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

2. มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชน

มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชน เป็นการจัดทำดัชนีวัดความยากจนแบบหลากหลายมิติ (Multidimension Poverty Index : MPI) พัฒนาโดย Oxford Poverty & Human Development Initiative (OPHI) ดัชนี MPI ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยควรมี 2 กลุ่มดัชนี ได้แก่

- 1) Pure MPI เป็นตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ตัวเงิน สำนวความถี่ทุกปี หรือทุก 2-3 ปี โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2554 (SES 2554) เป็นฐานในการคำนวณ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 มิติ ได้แก่

Pure MPI

เป็นการคำนวณ MPI-household base ซึ่งใช้ข้อมูลจากแหล่งเดียวกันในการคำนวณ คือ ใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2554 (SES 2554) เป็นฐานในการคำนวณ โดย ดัชนีความขัดสน (MPI) ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 มิติ ได้แก่

เขตเมือง	เขตชนบท
ด้านการศึกษา	ด้านการศึกษา
ด้านสุขภาพ	ด้านสุขภาพ
ด้านความเป็นอยู่	ด้านความเป็นอยู่
ด้านโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ	ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2/28/23

ที่มา สมชัย จิตสุชน (2554) โครงการศึกษาประเด็นเชิงนโยบายด้านความยากจนและการกระจายรายได้

9

- 2) Census-MPI วัดมิติที่ไม่ใช่ตัวเงินเช่นกัน แต่สร้างขึ้นจากข้อมูลเฉพาะที่มีในสำมะโนประชากร (census) มีข้อดีคือมีความแม่นยำสูงเพราะสร้างจากฐานข้อมูลสำมะโนที่ครอบคลุมทุกครัวเรือน (full coverage) แต่ มีข้อจำกัดเพราะสามารถสร้างได้ ทุก 10 ปีเท่านั้น สามารถใช้เพื่อตรวจสอบแนวโน้มของ Pure-MPI ว่าแม่นยำเพียงใด

3. สิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

- 1) กรอบการจัดสวัสดิการ ต้องใช้ Social Protection คือ มาตรการคุ้มครองขั้นพื้นฐานหรือหลักประกันที่ทุกคนพึงมี เพื่อลดความยากจน เสริมความมั่นคงทางรายได้ ป้องกันไม่ให้เป็นคนยากจนเมื่อเจอสถานการณ์เปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีตัวอย่าง เช่น ระบบประกันสังคม ระบบประกันสุขภาพ ระบบบำนาญ เงินสงเคราะห์บุตร เงินสวัสดิการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส เช่น คนยากจน และผู้พิการ เงินสงเคราะห์บุตร และระบบการประกันว่างงาน เป็นต้น

โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่มีฉากทัศน์ในระยะ 3 ปี ในการพัฒนาระบบงาน ทั้งในเรื่องผู้ปฏิบัติงาน อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระเบียบ กฎหมาย ต้นทุนสวัสดิการ และการปรับตัวเพื่อให้สวัสดิการชีวิตทุกช่วงวัยเพื่อให้อยู่รอด อยู่ได้ อยู่อย่างพอเพียงและยั่งยืน และนำสู่การจัดสวัสดิการรูปแบบใหม่ ในการใช้ระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ในการทำงาน และมีการพัฒนาคนให้มี Growth Mindset

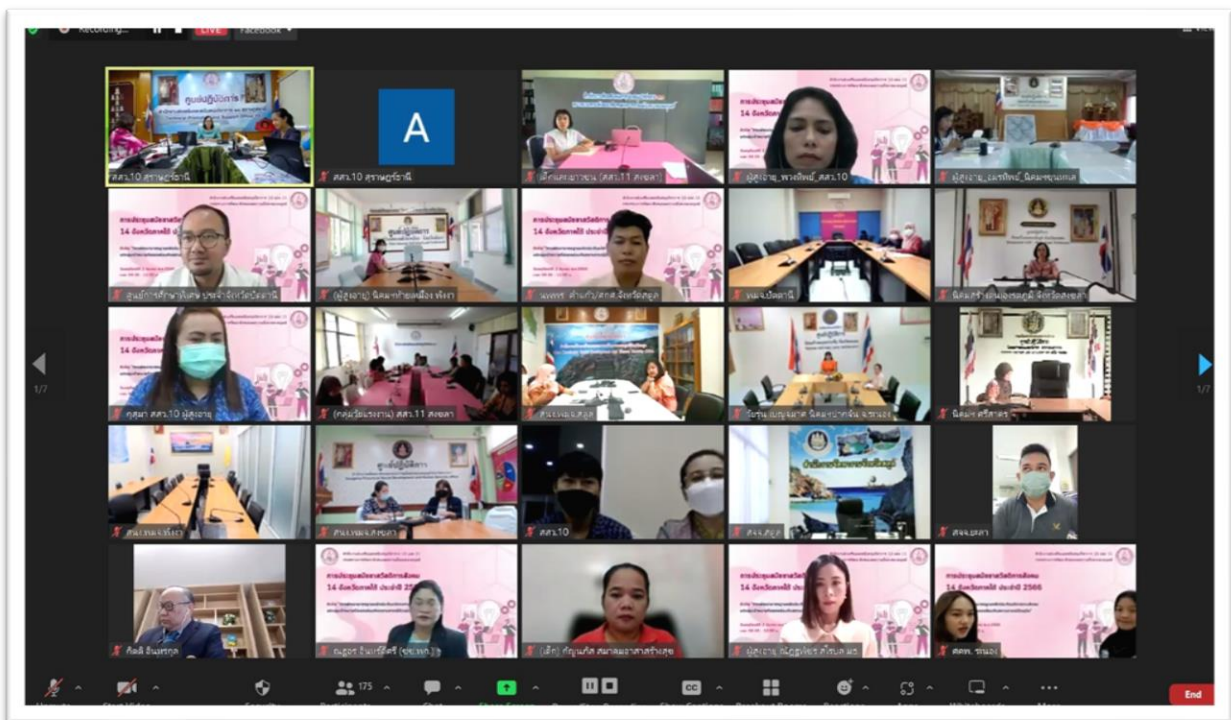

สรุปประเด็นการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

เรื่อง การจัดทำมาตรฐานการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

1. นิยาม : มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน หมายถึง การสร้างหลักประกันความมั่นคงในความเป็นอยู่ และการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีพ ตามความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นสิทธิและการเข้าถึงสวัสดิการด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และเหมาะสม จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องบูรณาการตั้งแต่ในระดับนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินงาน ระบบข้อมูลในการทำงาน และขยายความร่วมมือไปยังภาคส่วนอื่นของสังคม

2. สถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้ม 5 ปีข้างหน้า รวมทั้งสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบันและสวัสดิการที่ควรเพิ่มเติม ปรับลดในอนาคต เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

1) กลุ่มเด็ก (อายุ 0-18 ปี) โดย รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

1.1 ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
จำนวนเด็กใน 14 จังหวัดภาคใต้ มีจำนวน 2,336,298 คน ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2566 - สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง - ขาดการดำเนินงานแบบบูรณาการ งบประมาณกลไก ทรัพยากร ในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้รับ - เด็กไม่ได้รับการคุ้มครองที่ครอบคลุม - การส่งเสริมการพัฒนาเด็กขาดมิติเชิงคุณภาพ เด็กมีพัฒนาการช้า ไม่สมวัย - เรียนฟรีไม่มีอยู่จริง (ค่าใช้จ่ายแฝง) - ปัจจัยคุกคามต่อเด็กเพิ่มขึ้น กัญชา ไบโกระท่อมยาเสพติด - เด็กกลุ่มเสี่ยง (เด็กถูกละเมิด) - การจัดทำสวัสดิการทางสังคมเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง แต่ปัญหาและสถานะที่เด็กเผชิญอยู่เป็นอีกแบบ - เด็กยังคงเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ - เด็กที่หลุดออกจากระบบ เช่น ซึ้อยู่อยู่ในโรงเรียน แต่ตัวเด็กหลุดออกจากระบบการศึกษาแล้วและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา - สภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ทำให้เด็กตกอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อปัญหา เช่น ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม	- เด็กเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิตมากขึ้น - สถานการณ์เด็กจมน้ำสูงขึ้น - สถานการณ์เด็กติดยาเสพติดสูงขึ้น - เด็กตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น - เด็กถูกระทำความรุนแรงมากขึ้น - เด็กฆ่าตัวตายมากขึ้น

สิทธิสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ
เพื่อให้เด็กได้รับสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
1. การศึกษา 1) เงินอุดหนุนสนับสนุนอาหารกลางวัน 2) เงินอุดหนุนสำหรับส่งเสริมศักยภาพการจัดการศึกษาท้องถิ่น 3) โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) ทุนการศึกษารายปี ต่อเนื่องและเงินยืมชีพรายเดือน 5) เงินอุดหนุนสนับสนุนอาหารเสริม (นม) 2. สุขภาพอนามัย 1) สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือสิทธิบัตรทอง	1. สวัสดิการที่จำเป็นต่อเด็กมีจำกัด ไม่เพียงพอ รัฐไม่มีศักยภาพในการดูแลเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกมิติ 2. ข้อมูลสิทธิสวัสดิการต้องมุ่งไปยังครอบครัวให้เป็นผู้รับรู้สิทธินั้น ๆ 3. สวัสดิการที่จำเป็นไม่ได้ถูกออกแบบอย่างเชื่อมโยง 4. การเข้าถึงสิทธิสวัสดิการยังคงเป็นปัญหาเชิงประสิทธิภาพการจัดการของหน่วยงาน 5. เส้นทางการศึกษาไม่ควรเป็นเส้นตรง หลักสูตรและระบบการศึกษาไม่เอื้ออำนวยแก่ความต้องการของเด็ก 6. ควรวางระบบการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็ก 7. เด็กกลุ่มยากไร้ ยังคงได้รับสิทธิสวัสดิการแบบเก็บตกไม่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างเพียงพอ 8. รัฐมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร	1. สวัสดิการสำหรับเด็กต้องพัฒนาเด็กแบบองค์รวม 2. ขยายความครอบคลุมสวัสดิการเด็กไปยังกลุ่มเปราะบาง เน้นค้นหาและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง มุ่งขยายโอกาสด้านต่าง ๆ มากกว่าการสงเคราะห์แบบเฉพาะหน้าชั่วคราว 3. การบูรณาการจัดสวัสดิการเด็กแบบองค์รวม 4. การให้เด็กเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการทางสังคมแก่เด็กและเยาวชนเอง

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ ปรับปรุง
3. บริการทางสังคมทั่วไป 1) เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 2) การสงเคราะห์เด็กในครอบครัว 3) เงินอุดหนุนช่วยค่าเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ 4) กองทุนคุ้มครองเด็ก 5) การช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ 6) การช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว		

2) กลุ่มเยาวชน (อายุ 18-25 ปี) โดย รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

2.1 ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
1. ขาดการร่วมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ 2. ติดยาเสพติด ติดเกม ติดเพื่อน ติดโทรศัพท์ ติดโซเชียล 3. เยาวชนมีภาวะซึมเศร้าเพิ่มขึ้น ปัญหาการฆ่าตัวตาย 4. ควบคุมอารมณ์ได้น้อยลง ครอบครัวไม่มีเวลาให้ลูก ใช้ความรุนแรงในครอบครัว 5. ทักษะความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	1. เยาวชนขาดการส่งเสริมการรวมกลุ่มในกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง 2. แนวโน้มกลุ่มเยาวชนมีความเปราะบางสูง - ด้านอารมณ์ - มีภูมิคุ้มกันทางสังคมต่ำลง 3. พม. ควรเข้ามาให้คำปรึกษาให้ความรู้แก่เยาวชน เพื่อเป็นการเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง 4. ปัญหาที่เยาวชนประสบอยู่มีความสลับซับซ้อนไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพในการจัดการ (ติดยา ตั้งครรภ์ ว่างาน) 5. เยาวชนขาดการเตรียมความพร้อมเข้าสู่แรงงานก่อนวัยอันควรอันเนื่องมาจากแรงบีบคั้นทางเศรษฐกิจ 6. ค่านิยมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต (วัยรุ่นสร้างตัว วัยรุ่นร้อยล้าน) - การสร้างตัว สร้างรายได้ของเยาวชน ก่อนเข้าสู่สังคมแรงงาน โดยเฉพาะช่องทางการหารายได้ผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางความคิดของเยาวชนที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่รัฐยังคงจัดสวัสดิการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้แบบเดิม 7. เยาวชนออกกลางคัน การส่งต่อนักศึกษายังมีการดำเนินงานแบบบูรณาการการทำงานไม่ทั่วถึง เช่น เด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาแล้วแต่ยังมีความต้องการกลับมาศึกษาต่อควรมีสวัสดิการรองรับ ในช่วงรอยต่อดังกล่าว เช่น การจัดสวัสดิการเพื่อการมีงานทำ สร้างรายได้ควบคู่ไปกับการกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา

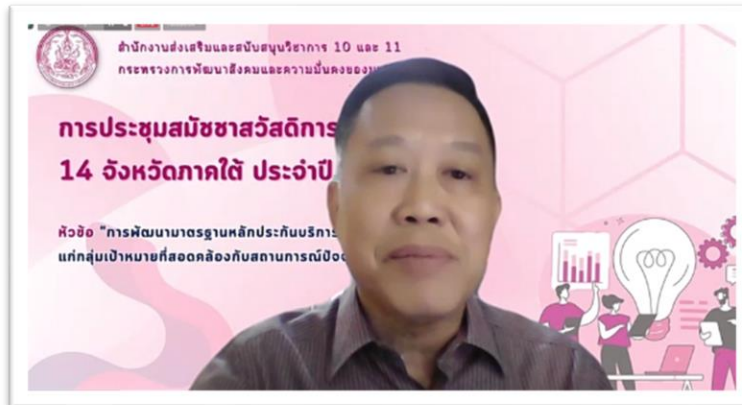
2.2 สวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ เพื่อให้เยาวชนได้รับสวัสดิการ
ขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการ เพิ่มเติม/ปรับปรุง
1. การศึกษา - โครงการทุนนวัตกรรมสายอาชีพชั้นสูง - กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา - กองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา (กยศ.) - ทุนการศึกษารายปีต่อเนื่องและเงินยืมชีพรายเดือน 2. สุขภาพอนามัย - หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ 3. ที่อยู่อาศัย - โครงการบ้านเช่าพร้อมเศรษฐกิจชุมชน (บ้านเคหะสุขประชา) - สินเชื่อเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย - โครงการเคหะชุมชนและบริการชุมชนสำหรับผู้มีรายได้น้อย - บ้านพอเพียง - บ้านมั่นคง - โครงการอาคารเช่าสำหรับผู้มีรายได้น้อย - มาตรการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยแก่ลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 4. กระบวนการยุติธรรม - กองทุนยุติธรรม	1. สวัสดิการสำหรับเยาวชนมีลักษณะตั้งรับในการจัดบริการ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในฐานะพลเมืองโลก 2. บริการด้านสวัสดิการสำหรับเยาวชนมีข้อจำกัดด้านการบริการตามลักษณะงานราชการ 3. เยาวชนมีความต้องการด้านสวัสดิการในมิติการพัฒนาอย่างรอบด้าน (ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้เท่าทันสื่อ และการเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่ศักยภาพในความเป็นพลเมืองโลก)	1. สวัสดิการพื้นฐานเพื่อการยังชีพ (การเพิ่มวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) 2. สวัสดิการด้านทุนประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพ 3. การพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น และการสร้างโอกาสในการทำงาน 4. การส่งเสริมการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันระหว่างเยาวชนและวัยต่าง ๆ

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ ในการเพิ่มเติม/ ปรับปรุง
5. บริการทางสังคมทั่วไป - บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ - กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี - การช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ - การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว - การช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์ตาม พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 - การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐ (เงินกู้) - เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์หรือโรคมะเร็ง - เงินสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว - เงินสงเคราะห์ด้านเงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ - เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน - เงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง - เงินสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากในประเทศให้กลับภูมิลำเนา - กองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ - เงินช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านร่างกายและทรัพย์สิน		

3) กลุ่มวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี)

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช.ชรินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์ หนายความ ผู้ไกล่เกลี่ยและนักวิชาการอิสระ

3.1 ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
- คนพิการที่อยู่ในช่วงวัยแรงงาน ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ มีจำนวนอัตราการจ้างงานที่น้อย เช่น ระเบียบการจ้างงานคนพิการ ซึ่งมีอัตราส่วนการรับลูกจ้างที่ไม่ใช่คนพิการ 100 คน ต่อคนพิการ 1 คน ซึ่งมองว่ามีจำนวนอัตราการจ้างงานตามสัดส่วนน้อยเกินไป - กองทุนที่เอื้อประโยชน์ของภาครัฐ เช่น การออมเพื่อชราภาพ ประชาชนบางส่วนยังไม่ทราบถึงรายละเอียดหรือการประชาสัมพันธ์อาจยังเข้าไม่ถึงประชาชนที่ต้องการการการอบรมเพื่อการฝึกอาชีพ งบประมาณไม่เพียงพอ - ข้อจำกัดงบประมาณในการจัดซื้อ จัดจ้างตามระเบียบของหน่วยงานราชการ - หน่วยงานไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้อย่างต่อเนื่อง - การมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ หน่วยงานท้องถิ่นมีการจัดสวัสดิการแรงงานในพื้นที่ไม่มากเพียงพอต่อความต้องการของวัยแรงงาน ระเบียบและสิทธิสวัสดิการที่จะต้องมีความเข้าใจและศึกษาจากสถานการณ์เพิ่มเติม - ค่าตอบแทนจากประกันสังคมที่มีจำนวนน้อยจนเกินไป ในกรณีเจ็บป่วยไม่ได้ทำงาน หรือออกจากงาน - ค่าบำนาญอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในวัยเกษียณ - ค่าครองชีพวัยแรงงานที่พิการอาจไม่เหมาะสมกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน	- การเข้าสู่ภาวะขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากอัตราการเกิดของประชาชนมีน้อยลง และเข้าสู่สังคมสูงวัย ทำให้เกิดการจ้างงานของบุคลากรภายในประเทศลดลงและเกิดการจ้างแรงงานต่างประเทศมากขึ้น - ด้วยนวัตกรรมที่ก้าวหน้าส่งผลต่อการจ้าง เช่นสายงานผลิตหรือการสั่งซื้อผ่านช่องทางอัตโนมัติต่างๆ แทนการซื้อโดยตรงกับพนักงานเป็นต้น

3.2 สวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม/ปรับลด/ปรับปรุงสวัสดิการประเด็นใด และดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ได้รับสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
1. ด้านสุขภาพอนามัย - หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ - โครงการประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มให้เกษตรกรในเกษตรกรชาวสวนยาง (กษ.) 2. ด้านการทำงานและการมีรายได้ - ประกันสังคมมาตรา 39 - ผู้ประกันตนมาตรา 40 - กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย - กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ - กองทุนเพื่อรับงานไปทำที่บ้าน - โครงการประกันรายได้ชาวนา - โครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว - ประกันสังคมมาตรา 33 - โครงการพักชำระหนี้เกษตรกรรายย่อย - กองทุนเงินทดแทน - กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง - กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ - กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ - สวัสดิการข้าราชการพลเรือนสามัญ - กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (กสจ.)	1. มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้กับวัยแรงงานทุกปี โดยเฉพาะผู้ประกันตนมาตรา 40 2. เสนอให้เพิ่มจำนวนเงินค่าทำฟัน และ เปลี่ยนจากปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 3 ครั้ง 3. ผู้ประกันตนมาตรา 40 หรือแรงงานนอกระบบ - ต้องการเงินทดแทนกรณีการขาดรายได้เพิ่ม ในกรณีเจ็บป่วยหรือรักษาตัว - การสำรองจ่ายให้กับผู้ประกันตนก่อนกรณีเข้าโรงพยาบาล โดยผู้ประกันไม่ต้องสำรองจ่ายก่อน - การยกระดับ ให้เท่าเทียมกับผู้ประกันตนตามมาตรา 33 และ 39 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม - ค่าตอบแทนจากประกันสังคมที่มีจำนวนน้อยจนเกินไป ในกรณีเจ็บป่วย ไม่ได้ทำงานหรือออกจากงาน	- การฝึกอบรมของหน่วยงานราชการ ควรสนับสนุนตามความจำเป็นและความต้องการของเยาวชน - การประชาสัมพันธ์กองทุนสวัสดิการชุมชนวันละบาทให้ครอบคลุมทุกชุมชนโดยปัจจุบันมีชุมชนเข้าร่วมแล้ว 6,039 ชุมชน - กอช. มีการประชาสัมพันธ์กองทุนการออมอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ทั้งสื่อประชาสัมพันธ์และการลงในพื้นที่ อีกทั้งยังมีการสอนการใช้แอปพลิเคชันการออมของธนาคารกรุงไทย / ธนาคารออมสิน

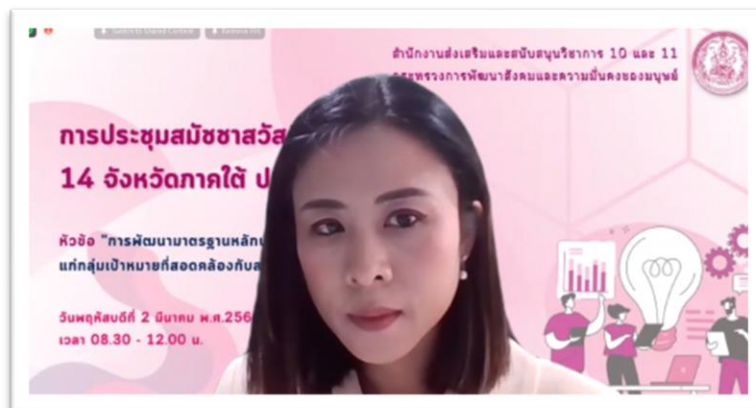
สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
- สวัสดิการข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานส่วนท้องถิ่น - กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) - สวัสดิการพนักงานรัฐวิสาหกิจ - สวัสดิการฝึกอาชีพ - กองทุนปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม - การพัฒนาอาชีพแก่สตรีและครอบครัว 3. บริการทางสังคมทั่วไป - กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) - กองทุนสวัสดิการชุมชน - บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ - เงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง - เงินช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน - เงินช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากจน (อชก.) กรณีการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน - เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน - กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี - การช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ - การช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว - การช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์ตาม พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558	4. การให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลญาติพี่น้องกรณีเจ็บป่วยได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักจากเงินเดือน 5. การเพิ่มประชากรในกรณีที่มีความพร้อมที่จะดูแล แต่มีบุตรยาก อยากให้ทางรัฐช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย เช่น เด็กหลอดแก้ว เป็นต้น 6. ผู้ประกันตนมาตรา 40 หรือแรงงานนอกระบบ - ต้องการเงินทดแทนกรณีการขาดรายได้เพิ่ม ในกรณีเจ็บป่วยหรือรักษาตัว - การสำรองจ่ายให้กับผู้ประกันตนก่อนกรณีเข้าโรงพยาบาล โดยผู้ประกันไม่ต้องสำรองจ่ายก่อน - การยกระดับ ให้เท่าเทียมกับผู้ประกันตนตามมาตรา 33 และ 39 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม 7. อยากรัฐช่วยเยียวยาผู้ประกอบการที่ต้องจ่ายประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง โดยอยากจะให้แบ่งเบาช่วยเหลือครึ่งหนึ่งของค่าประกันให้แก่ลูกจ้าง	

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
- การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐ (เงินกู้) - เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง - เงินสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว - เงินสงเคราะห์ด้านเงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี - เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน - เงินสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากในประเทศให้กลับภูมิลำเนา - กองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ - เงินช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบฯ ด้านร่างกายและทรัพย์สิน	8. อยากให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลญาติพี่น้องกรณีเจ็บป่วยได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักจากเงินเดือน. อยากให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลญาติพี่น้องกรณีเจ็บป่วยได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักจากเงินเดือน 9. การเพิ่มประชากรในกรณีที่มีความพร้อมที่จะดูแล แต่มีบุตรยาก อยากให้ทางรัฐช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย เช่น เด็กหลอดแก้ว เป็นต้น 10.การจัดตั้งกลุ่มอาชีพในด้านอาชีพต่าง ๆ ในช่วงแรกหากภาครัฐหรือภาคเอกชนไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ ทำให้ลูกค้าที่เข้ามารับบริการมีจำนวนที่น้อยมีรายรับมากกว่ารายจ่าย อาจทำให้ต้องยุติอาชีพนั้น ๆ ไปเนื่องจากไม่เกิดกำไรในการประกอบอาชีพที่ได้รับ การอบรมมา - ภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการอบรมและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายวัยแรงงาน - วัยแรงงานบางกลุ่มสนใจที่จะเข้ารับฝึกอบรมอาชีพแต่ติดปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
	- การเพิ่มงบประมาณในการฝึกอาชีพเพื่อให้เพียงพอกับปัจจุบัน หากการสนับสนุนน้อยจะทำให้การสร้างอาชีพไม่ได้ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพราะแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในช่วงแรกไม่ไหว - การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการ ้วยแรงงาน เพื่อให้ออกมาสู่สังคมภายนอกในการทำงาน - กลุ่มสตรีที่เป็นแม่บ้าน ในการประกอบอาชีพจะเข้าถึงแหล่งเงินทุนลำบากกว่าบุคคลทั่วไป - กลุ่มสตรีที่เป็นแม่บ้าน ในการประกอบอาชีพจะเข้าถึงแหล่งเงินทุนลำบากกว่าบุคคลทั่วไป	

4) กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร สโรบล คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4.1 ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
1. สถานการณ์ทางสังคม (Social Situation)	
- จำนวนผู้สูงอายุ 14 จังหวัดภาคใต้ มีจำนวน 9,488,040 คน คิดเป็นร้อยละ 16.59 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม - ผู้สูงอายุมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมมากขึ้นในหลายพื้นที่ - ผู้สูงอายุมีความรู้และได้รับการฝึกฝนและเสริมสร้างประสบการณ์ การอยู่อาศัยในครอบครัว - ผู้สูงอายุอาศัยอยู่กับลูกหลาน เนื่องจากวัยแรงงานไปทำงานต่างพื้นที่ (ครอบครัวหัวกลางข้ามรุ่น) - ครอบครัวมุสลิมนิยมอยู่กับลูกหลาน แต่ลูกหลานไม่มีเวลาดูแลพ่อแม่ (ข้าราชการ) การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อทางสังคม - คัมภีร์อัลกุรอานสอนให้บุตรหลานต้องดูแลพ่อแม่ ส่งผลให้ผู้สูงอายุมุสลิมไม่ค่อยถูกทอดทิ้ง	แนวโน้มผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและเป็นจิตอาสาเพิ่มมากขึ้น - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มรับภาระในการดูแลบุตรหลาน - แนวโน้มผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ไร้ที่พึ่ง - แนวโน้มสังคมขาดผู้สูงอายุที่ทำหน้าที่ในการดูแลเลี้ยงดูบุตรหลาน - ภาระทางเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อค่านิยม และอาจมีความเสี่ยงให้เกิดการทอดทิ้งผู้สูงอายุมุสลิมมากขึ้น - รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
2. สถานการณ์ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย (Environment and Housing Situation)	
1) ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย - มีผู้สูงอายุจำนวนมากต้องการการปรับปรุงสภาพบ้านที่เหมาะสมและปลอดภัย 2) ด้านความปลอดภัย - ยังขาดการคำนึงและให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยของผู้สูงอายุ	- ทุกหน่วยงานต้องให้ความสำคัญเรื่องการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ - ผลักดันให้เกิดสวัสดิการที่คำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้สูงอายุ
3. สถานการณ์ด้านสุขภาพ (Health Situation) (กลุ่มผู้สูงอายุ)	
1) ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care) - การรักษาพยาบาลที่ดี การดูแลสุขภาพที่ดีของผู้สูงอายุในปัจจุบัน และวิธีการดูแลตนเอง ทำให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพดี ความเจริญทางการแพทย์และการสาธารณสุข 2) ด้านความเจ็บป่วย (illness) - ผู้สูงอายุบางกลุ่มมีโรคประจำตัวมากขึ้นสืบเนื่องจากในวัยทำงานไม่ได้ดูแลสุขภาพตนเองเท่าที่ควร นอกจากนี้ มีผู้สูงอายุที่ไม่สนใจดูแลสุขภาพเนื่องจากการประกอบอาชีพ และสถานะทางเศรษฐกิจ - ส่วนใหญ่มีโรคเรื้อรัง หกล้ม สมองเลื้อม เป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล - ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มสูงขึ้น 3) ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care) (กลุ่มวัยอื่น) - คนวัยทำงานไม่สนใจดูแลสุขภาพ ขาดความตระหนักในการตรวจสุขภาพ - คนวัยทำงานไม่มีการเตรียมความพร้อมการเป็นผู้สูงอายุ - มีการบริโภคอาหารเสริมมากขึ้นโดยขาดการวิเคราะห์ผลต่อสุขภาพในอนาคต	- ส่งผลให้ผู้สูงอายุมีอายุยืนยาวและแข็งแรงเพิ่มขึ้น - ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสุขภาพ มีการป่วยติดเตียงมากขึ้น - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มการฆ่าตัวตาย มีภาวะซึมเศร้าและความเจ็บป่วยเป็นโรคซึมเศร้ามากขึ้น - กลุ่มวัยแรงงานเมื่อเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุจะเกิดโรคเรื้อรัง หรือมีภาวะเจ็บป่วยเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ - วัยแรงงานที่ดูแลตัวเองได้กลายเป็นผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและแก้ไขไม่ได้เนื่องจากไม่ได้เฝ้าระวังมาตั้งแต่วัยทำงาน - ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากการบริโภคอาหารเสริม เช่น เกิดภาวะความเจ็บป่วยหรือผลข้างเคียงจากอาหารเสริม

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
4. สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic Situation)	
1) การมีงานทำและรายได้ (วัยผู้สูงอายุ) - ผู้สูงอายุภายหลังเกษียณไม่มีงานทำ หรือ ว่างงาน แต่ในขณะเดียวกันรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ 2) การมีงานทำและรายได้ (วัยหนุ่มสาวหรือวัยแรงงาน) - คนวัยทำงานไม่มีการเตรียมความพร้อมเรื่องการเป็นผู้สูงอายุโดยเฉพาะเรื่องการออม แต่สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องจากอาชีพและรายได้ที่ไม่เอื้อต่อการออม แต่เพียงแค่งชีชีพเท่านั้น	- ผู้สูงอายุมีแนวโน้มว่างงานและขาดรายได้สูงขึ้น - ผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น วัยทำงานลดลง ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ และระบบสุขภาพของประเทศ - ครอบครัวบุตรหลานต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้สูงอายุ - ผู้สูงอายุที่ไม่มีครอบครัวดูแล ประสบภาวะยากจน มีหนี้สิน และไม่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ในยามสูงอายุ - แนวโน้มผู้สูงอายุยังคงต้องประกอบอาชีพ แม้จะถึงวัยที่เกษียณอายุราชการแล้ว เนื่องจากปัญหาค่าครองชีพ
5. สถานการณ์ด้านเทคโนโลยี (Technology Situation)	
1) การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต - ผู้สูงอายุใช้และเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตมากขึ้น - ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น เช่น การถูกหลอกลวง	- แนวโน้มเกิดช่องว่างการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

4.2 สวัสดิการที่ได้รับ ประเด็นที่ควรเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการ
ขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ ปรับปรุง
1. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต 2. การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ 3. การปรับสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัย 4. โครงการบ้านเช่าพร้อมเศรษฐกิจชุมชน (บ้านเคหะสุขประชา) 5. มาตรการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 6. การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง 7. การกั๊ยมเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ 8. การประกอบอาชีพและฝึกอาชีพที่เหมาะสม	1. การปลูกฝังเรื่องศาสนาและจริยธรรมแก่กลุ่มเยาวชนมุสลิมให้ตระหนักในการดูแลพ่อแม่และครอบครัว 2. ผู้สูงอายุควรได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเหมาะสมกับวัยสูงอายุ 3. ควรผลักดันให้ผู้สูงอายุมีการเรียนรู้ในตลอดชีวิต 4. สวัสดิการตรวจสุขภาพฟรีทุกช่วงวัย (Annual Health Checking) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมตามช่วงวัย 5. จัดให้มีบ้านพักผู้สูงอายุในชุมชน หรือ Homecare สำหรับผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพัง หรือ การผลักดันให้เกิดบ้านกลางในทุกชุมชน 6. การเพิ่มสวัสดิการการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมปลอดภัย 7. ผลักดันให้มีช่างชุมชนเพื่อปรับสภาพบ้าน 8. ผลักดันนโยบายการจัดตั้งธนาคารกายอุปกรณ์เพื่อระดมการช่วยเหลือในชุมชนทุกชุมชน	1. บริบทภาคใต้ รัฐบาลต้องมีส่วนร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าศึกษาได้ เช่น ปอเนาะ 2. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านกิจกรรมชมรมโรงเรียนผู้สูงอายุ และ Application ต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย 3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดทำรายการมาตรฐานการตรวจสุขภาพตามความจำเป็นของช่วงวัย โดยเน้นย้ำว่าทุกช่วงวัยควรเข้าถึงสิทธิการตรวจสุขภาพประจำปีตามความเหมาะสม 4. เพิ่มงบประมาณในการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ปลอดภัยกว่าเดิม 5. เพิ่มมาตรฐานการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ปลอดภัยกว่าเดิมและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
	9. เสนอนโยบายการขยายอายุการทำงาน 10. เสนอนโยบายการจ้างงานผู้สูงอายุให้ได้ค่าแรงมาตรฐานขั้นต่ำ 11. เสนอให้ทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงกองทุนการออมแห่งชาติและกองทุนบำนาญแห่งชาติในอนาคตโดยไม่จำกัดแม้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในระบบกองทุนใด หรือเป็นข้าราชการ	6. รัฐบาลควรการศึกษาขอบเขตอายุที่เหมาะสมในการขยายการทำงาน เช่น 65 หรือ 70 ปี พิจารณาจากอัตรากำลังแรงงาน การออกกฎหมายคุ้มครองให้ผู้สูงอายุได้ค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายที่กำหนดขอบเขต เช่น ผู้สูงอายุควรมีสิทธิเลือกทำงานหรือไม่ทำงานตามความสมัครใจ ศึกษาและกำหนดขอบเขตอาชีพ เชี่ยวชาญหรือสาขาขาดแคลน 7. การขยายอายุการทำงานเกี่ยวข้องการแก้ไขกฎระเบียบของผู้สูงอายุเบื้องต้นอาจจะเริ่มจากการมองสิทธิของหน่วยงานเดิมที่มีระเบียบรองรับ 8. ภาครัฐควรมีการศึกษาผู้มีสิทธิในการเป็นสมาชิกของกองทุนบำนาญแห่งชาติและเปิดโอกาสอย่างเท่าเทียม

สวัสดิการผู้สูงอายุที่ควรเพิ่มเติม หากมีการขยายอายุเกษียณ 65 ปีขึ้นไป

1. ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้
2. กลุ่มวัยทำงานที่มีสังกัดทำอะไร
3. กลุ่มเปราะบางควรได้รับเบี้ยยังชีพหรือไม่
4. กฎหมายประกันสังคม ควรทำอะไร

ดังนั้น : แนวทาง กลไก ควรดูกฎหมาย ระเบียบ และสิทธิเดิมที่มีกองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นสวัสดิการทุกช่วงวัยมีโอกาสเข้าถึงกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อเป็นบำนาญสูงอายุ ควรได้รับทุกคน

5. กลุ่มคนพิการ

โดย นางณฐอร อินทร์ดีศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

5.1 ข้อมูลสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน และการคาดการณ์แนวโน้มใน 5 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
1. สถานการณ์ทางสังคม	
- จำนวนผู้พิการ 14 จังหวัดภาคใต้ มีจำนวน 262,246 คน 1) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม - ผู้พิการได้รับการเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วม มีบทบาท มีอาชีพในสังคมมากขึ้น - ได้รับการดูแลมากกว่าในอดีต สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการ 2) การอยู่อาศัยในครอบครัว - ถูกคนในครอบครัวรังเกียจ/ทอดทิ้ง	- ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น มีโอกาสในสังคมเพิ่มสูงขึ้น ในด้านการศึกษา หรือการมีงานทำ และสามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น - ถูกทอดทิ้งและขาดโอกาสทางสังคม - ขาดคนดูแลคนพิการ
2. สถานการณ์ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย	
- ต้องการการปรับปรุงสภาพบ้านที่เหมาะสมและปลอดภัย - ยังขาดการคำนึงและให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยของผู้พิการ	- ทุกหน่วยงานต้องหันมาให้ความสำคัญเรื่องการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการ - ควรจะมีการจัดสรรที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการที่เอื้อสำหรับคนพิการ (สิ่งอำนวยความสะดวก) รวมทั้งมีผู้ดูแลคนพิการที่เพียงพอ - ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเครื่องช่วยชีวิต เครื่องช่วยเหลือความพิการในภาวะวิกฤติ - เพิ่มจำนวนที่อยู่อาศัยที่ต้องปรับปรุงให้เหมาะสมให้มากขึ้น

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
3. สุขภาพอนามัย	
- ถูกมองว่าเป็นคนไร้ความสามารถ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เหมือนคนปกติ - จำเป็นต้องมีผู้ดูแล - คนพิการเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผู้สูงอายุ เนื่องจากคนพิการมาจากผู้สูงอายุมากหรือมีโรคประจำตัว ทำให้เป็นผู้ป่วยติดเตียง - ส่วนใหญ่มีโรคเรื้อรัง เป็นผู้ป่วยติดเตียง เป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล - ผู้พิการมีปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มสูงขึ้น	- เกิดความเครียด ภาวะซึมเศร้าและส่งผลให้เป็นโรคซึมเศร้าในอนาคต - คนพิการเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากอุบัติเหตุ และอาการเจ็บป่วย - มีการค้นหาคนพิการในชุมชน เพื่อส่งเสริมให้คนพิการเข้าสู่สิทธิด้านสุขภาพที่ครอบคลุม - มีศูนย์กายอุปกรณ์สำหรับคนพิการในระดับตำบล ที่มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ
4. การศึกษา	
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสื่อหรือพิการ รวมถึงการช่วยเหลือต่างๆ ทางการศึกษา สำหรับคนพิการ เช่น สื่อการเรียนการสอน สำหรับเด็กพิการ - คนพิการมีสิทธิเรียน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ในสถานศึกษาของรัฐ	- มีหน่วยงานรองรับสนับสนุนให้คนพิการมีการศึกษาสูงขึ้น - มีการศึกษาตามความถนัดและใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง - มีหลักสูตรการอบรมผู้ดูแลคนพิการที่เน้นบุคคลที่อยู่ในครอบครัว
5. การมีงานทำและรายได้	
- ไม่สามารถเลือกอาชีพในการทำงานที่ถนัด หรือสนใจได้เนื่องจากปัญหาความพิการ - ว่างาน	- ขาดการพัฒนาการฝึกอาชีพ - ให้คนพิการเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมกำหนดอาชีพที่เหมาะสมกับคนพิการ - การให้ความรู้ด้านอาชีพที่มีประโยชน์กับคนพิการ - มีช่องทางด้านการตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของคนพิการ เช่น ตลาดออนไลน์ - ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการคนพิการทางสติปัญญา เพื่อให้การสนับสนุนเด็กพิการในการทำงาน - มีมาตรการสินค้าสำหรับคนพิการ ในระดับชุมชนและระดับประเทศ - มีโควตาขายลอตเตอรี่สำหรับคนพิการมากขึ้น

สถานการณ์ปัจจุบัน	แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี
6. บริการสังคม	
- เบี้ยยังชีพคนพิการน้อยไม่เพียงพอกับการดำรงชีพ - สิ่งแวดล้อมและระบบขนส่งสาธารณะ ยังไม่เอื้อกับการเดินทางของผู้พิการ - คนพิการในปัจจุบันยังไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง - สถานรองรับ/สถานสงเคราะห์สำหรับคนพิการ มีไม่เพียงพอ	- เพิ่มเบี้ยความพิการเป็น 1,000 – 3,000 บาท - เพิ่มกองทุนผู้สูงอายุให้มีในระดับตำบล - จัดสวัสดิการด้านสาธารณสุขป้อนให้คนพิการ
7. สถานการณ์ด้านเทคโนโลยี	
1) การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต - เทคโนโลยีในการช่วยเหลือผู้พิการยังเข้าไม่ถึงผู้พิการ	- มีการพัฒนาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเสริมให้ผู้พิการได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติและทำงานที่ถนัดได้

5.2 สวัสดิการที่ได้รับ ประเด็นที่ควรเพิ่ม และข้อเสนอแนะ และดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ผู้พิการได้รับสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามความจำเป็น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
1. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต	- จัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสื่อหรือบริการ รวมถึงความช่วยเหลือต่าง ๆ ทางการศึกษาสำหรับคนพิการ เช่น สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ - คนพิการมีสิทธิเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในสถานศึกษาของรัฐในขั้นพื้นฐาน	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องส่งเสริมและ กำหนดแนวทางในการสนับสนุนให้เด็กพิการได้รับการศึกษาที่สูงกว่าภาคบังคับ - การส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของคนพิการให้หน่วยงานที่สนับสนุนอย่างเป็นระบบ

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ ปรับปรุง
2. สุขภาพอนามัย - มีสิทธิ์ได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์ เช่น การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ/การคัดกรอง/การรักษาความพิการ/กายภาพบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพการได้ยิน - อุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการ - หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ 3. ที่อยู่อาศัย - การปรับปรุงแวดล้อมสำหรับคนพิการ 40,000.- บาท ต่อหลัง - มาตรการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยแก่ลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 - บ้านพอเพียง - บ้านมั่นคง - โครงการอาคารเช่าสำหรับผู้มีรายได้น้อย - โครงการบ้านเช่าพร้อมเศรษฐกิจชุมชน (บ้านเคหะสุขประชา) - สินเชื่อเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย - การคุ้มครองสวัสดิภาพคนพิการในสถานสงเคราะห์	- ความครอบคลุมด้านข้อมูลในการจดทะเบียนคนพิการ หรือการเข้าถึงข้อมูลคนพิการให้มากขึ้น - การปรับสภาพที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการในวงเงิน 40,000.- บาท - การคุ้มครองสวัสดิภาพคนพิการในสถานสงเคราะห์ - การจัดสภาพที่อยู่อาศัย / สิ่งอำนวยความสะดวก / สภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับคนพิการอย่างทั่วถึง	- หน่วยงานด้านสาธารณสุขสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการเพิ่มความถี่ของช่วงเวลาในการดูแลสุขภาพคนพิการ ทั้งในและนอกชุมชน - ให้ อปท. มีบทบาทที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการปรับสภาพที่อยู่อาศัย - นอกจากปรับสภาพแล้วควรมีงบประมาณสร้างใหม่ให้แก่คนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย - ในการรับรองข้อมูลเรื่องการปรับสภาพบ้านควรเป็นช่างชุมชน - เพิ่มจำนวนที่อยู่อาศัยที่ต้องปรับสภาพให้มากขึ้น

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง
4. การมีงานทำและรายได้ - การกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพของคนพิการ - การพัฒนาทักษะอาชีพแก่สตรีและครอบครัว 5. บริการสังคม - การปรับเปลี่ยนเบี้ยความพิการ (เริ่ม 1 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไป) - เงินสงเคราะห์คนพิการ - การจัดบริการล่ามภาษามือ - การจัดบริการ “ผู้ช่วยคนพิการ” - บัตรประจำตัวคนพิการ - การจัดสรรเงินเป็นค่าอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้พิการจากประสบภัยที่เกิดจากการใช้รถใช้ถนน - สิทธิของผู้ดูแลคนพิการ - เงินช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบฯ ด้านร่างกายและทรัพย์สิน - บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ - เงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง - เงินสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากในประเทศให้กลับภูมิลำเนา - กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ - การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	- เสริมสร้างอาชีพ / อบรมอาชีพให้กับคนพิการ และสร้างรูปแบบอาชีพที่เป็นรูปธรรมและเห็นผลได้ชัดเจน - คนพิการที่เกิดจากการทำงานควรให้ผู้ประกอบการช่วยเหลือเยียวอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต - การกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ - การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือฝึกอบรม รวมทั้งเป็นผู้บรรยายโดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้จัดซึ่งมีคนพิการยินดีเข้าร่วม - จัดกิจกรรมนันทนาการผ่านกลไกระดับการศึกษา - การจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการ - การจัดงานวันคนพิการสากล - เพิ่มเติมกฎหมายคนพิการ - หมายอาสา - การช่วยเหลือด้านกฎหมายสำหรับคนพิการ - การช่วยเหลือจากกองทุนผู้ประสบภัยจากการใช้รถใช้ถนน -	- จัดให้มีการฝึกอาชีพตรงกับลักษณะความพิการและความต้องการของสถานประกอบการ - ควรสอนการทำตลาดให้แก่คนพิการ - มีสถานที่เปิดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของคนพิการที่ได้รับการฝึกอาชีพ - มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของคนพิการที่ได้รับการฝึกอาชีพ - เพิ่มวงเงินกู้และลดขั้นตอนการยื่นขอกู้ - จัดสวัสดิการดูแลคนที่พิการเนื่องมาจากการประกอบอาชีพ - ปรับระเบียบให้ พม. สามารถจัดซื้อรถเข็นสำหรับคนพิการได้ - มีช่องทางเร่งด่วนในการแจ้งขอรับความช่วยเหลือและให้บริการคนพิการ - องค์กรสวัสดิการชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน

สิทธิสวัสดิการ	ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม และ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ ปรับปรุง
- การช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ - การช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์ตาม พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 - การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบโครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐ (เงินกู้) - เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์หรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง 6. กระบวนการยุติธรรม - การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายสำหรับคนพิการ - กองทุนยุติธรรม	- การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ หรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น	- ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงกองทุนมากขึ้น ลดขั้นตอนเพื่อให้คนพิการเข้าถึงง่ายและรวดเร็ว และให้มีกองทุนระดับตำบล - หน่วยงานกระทรวงยุติธรรม เพิ่มแนวทางในการดูแลคนพิการที่ได้รับผลกระทบทางคดี

สรุปผลการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัด ประจำปี 2566

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สถานการณ์ปัจจุบัน

จำนวนเด็กใน 14 จังหวัดภาคใต้

- มีจำนวน 2,336,298 คน ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2566

- สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
 - ขาดการดำเนินงานแบบบูรณาการ งบประมาณ กลไกทรัพยากรในการทำงานเพื่อให้อสอดคล้องกับนโยบายที่ได้รับ
 - เด็กไม่ได้รับการคุ้มครองที่ครอบคลุม
- การส่งเสริมการพัฒนาเด็กขาดมิติเชิงคุณภาพ เด็กมีพัฒนาการช้า ไม่สมวัย
 - เรียนรู้ไม่มีอยู่จริง (ค่าใช้จ่ายแพง)
- ปัจจัยคุกคามต่อเด็กเพิ่มขึ้น ภัยไข้ ในกระท่อม ยาเสพติด
- เด็กกลุ่มเสี่ยง (เด็กถูกละเมิด)
 - การจัดทำสวัสดิการทางสังคมเป็นอีกรูปแบบหนึ่งแต่ปัญหาและสถานะที่เด็กเผชิญอยู่อีกแบบ
- เด็กยังคงเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
 - เด็กที่หลุดออกจากระบบ เช่น ชี้อยู่อยู่ในโรงเรียน แต่ตัวเด็ก หลุดออกจากระบบการศึกษาแล้ว
 - สภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ทำให้เด็กตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อปัญหา เช่น ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม
 - ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี

- เด็กเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิตมากขึ้น
- สถานการณ์เด็กก้นน้ำสูงขึ้น
- สถานการณ์เด็กติดยาเสพติดสูงขึ้น
- เด็กตั้งครกที่ก่อวินาศกรรมมากขึ้น
- เด็กถูกรังแกความรุนแรงมากขึ้น
- เด็กฆ่าตัวตายมากขึ้น

สิทธิสวัสดิการ

- การศึกษา
 - เงินอุดหนุนสนับสนุนอาหารกลางวัน
 - เงินอุดหนุนสำหรับส่งเสริมศักยภาพการจัดการศึกษาท้องถิ่น
 - โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - ทุนการศึกษารายปีต่อเนื่องและเงินยืมยืมรายเดือน
 - เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนอาหารเสริม (นม)
- สุขภาพอนามัย
 - สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือสิทธิบัตรทอง
- บริการทางสังคมทั่วไป
 - เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
 - การสงเคราะห์เด็กในครอบครัว
 - เงินอุดหนุนช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์
 - กองทุนคุ้มครองเด็ก
 - การช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้
 - การช่วยเหลือผู้ถูกรังแกด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม

- สวัสดิการที่จำเป็นต่อเด็กมีจำกัด ไม่เพียงพอ รัฐไม่มีศักยภาพในการดูแลเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกมิติ
- ข้อมูลสิทธิสวัสดิการต้องมุ่งไปยังครอบครัวให้เป็นผู้รับสิทธิอื่นๆ
- สวัสดิการที่จำเป็นไม่ได้ถูกออกแบบอย่างเชื่อมโยง
- การเข้าถึงสิทธิสวัสดิการยังคงเป็นปัญหาเชิงประสิทธิภาพการจัดการของหน่วยงาน
- เส้นทางการศึกษาไม่ควรเป็นเส้นตรง หลีกสุดและระบบการศึกษาไม่เอื้ออำนวยแก่ความต้องการของเด็ก
- ควรวางระบบการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็ก
- เด็กกลุ่มยากไร้ ยังคงได้รับสิทธิสวัสดิการแบบเก็บตกไม่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างเพียงพอ
- รัฐมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง

- สวัสดิการสำหรับเด็กต้องพัฒนาเด็กแบบองค์รวม
- ขยายความครอบคลุมสวัสดิการเด็กไปยังกลุ่มเปราะบาง เน้นค้นหาและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง มุ่งขยายโอกาสด้านต่างๆ มากกว่าการสงเคราะห์แบบเฉพาะหน้า ชั่วคราว
- การบูรณาการจัดสวัสดิการเด็กแบบองค์รวม
- การให้เด็กเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการทางสังคมแก่เด็กและเยาวชนเอง

ด้านเด็ก

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สถานการณ์ปัจจุบัน

- ขาดการร่วมนอกเหนือจากกิจกรรมที่เป็นประโยชน์
- ติดยาเสพติด ติดเกม ติดเพื่อน ติดโทรศัพท์ ติดโซเชียล
- เยาวชนมีภาวะซึมเศร้าเพิ่มขึ้น ปัญหาการฆ่าตัวตาย
- ควบคุมอารมณ์ได้น้อยลง ครอบครัวไม่มีเวลาให้ลูกใช้ความรุนแรงในครอบครัว
- ทักษะความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- ขาดหน่วยงานที่จะมาดำเนินการบูรณาการในการส่งต่อ

แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี

- เยาวชนขาดการส่งเสริมการรวมกลุ่มในกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง
- มีความเปราะบางสูงด้านอารมณ์ และมีภูมิคุ้มกันทางสังคมต่ำลง
- พม. ควรเข้ามาให้คำปรึกษาให้ความรู้แก่เยาวชนเพื่อเป็นการเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง
- ปัญหาที่เยาวชนประสบอยู่มีความสลับซับซ้อนไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพในการจัดการ (ติดยา ติดครก ว่างงาน)
- เยาวชนขาดการเตรียมความพร้อมเข้าสู่แรงงานก่อนวัยอันควรอันเนื่องมาจาก แรงบีบบังคับทางเศรษฐกิจ
- ค่านิยมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต (วัยรุ่นสร้างตัว วัยรุ่นร่ำรวย)
- การสร้างตัว สร้างรายได้ของเยาวชนก่อนเข้าสู่สังคมวัยแรงงาน โดยเฉพาะช่องทางทางการหารายได้ผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางความคิดของเยาวชนที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่รัฐยังคงจัดสวัสดิการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้แบบเดิม
- เยาวชนออกกลางคัน การส่งต่อนักศึกษาซึ่งมีการดำเนินงานแบบบูรณาการการทำงานไม่ทั่วถึง เช่น เด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาแล้วแต่ยังมีความต้องการกลับมากศึกษาต่อควรมีสวัสดิการรองรับในช่วงรอยต่อดังกล่าว เช่น การจัดสวัสดิการ เพื่อการมีงานทำสร้างรายได้ควบคู่ไปกับการกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา

ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม

- สวัสดิการสำหรับเยาวชนมีลักษณะตั้งรับในการจัดบริการ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในฐานะพลเมืองโลก
- บริการด้านสวัสดิการสำหรับเยาวชนมีข้อจำกัดด้านการบริการตามลักษณะงานราชการ
- เยาวชนมีความต้องการด้านสวัสดิการในมิติการพัฒนาอย่างรอบด้าน (ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้เท่าทันสื่อและการเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่ศักยภาพในความเป็นพลเมืองโลก)

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง

- สวัสดิการพื้นฐานเพื่อการยังชีพ (การเพิ่มเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ)
- สวัสดิการด้านทุนประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพ
- การพัฒนาศักยภาพในการทำงาน และการสร้างโอกาสในการทำงาน
- การส่งเสริมการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันระหว่างเยาวชนและวัยต่างๆ

ด้านเยาวชน

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

แนวโน้มสถานการณ์ ในอนาคตอีก 5 ปี

- การเข้าสู่ภาวะขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากอัตราการเกิดของประชาชนมีน้อยลง และเข้าสู่สังคมสูงวัย ทำให้เกิดการจ้างงานของบุคลากรภายในประเทศลดลงและเกิดการจ้างแรงงานต่างประเทศมากขึ้น
- ด้วยนวัตกรรมที่ก้าวหน้าส่งผลต่อการจ้าง เช่นสายงานผลิต หรือการสั่งซื้อผ่านช่องทางอัตโนมัติต่างๆแทนการซื้อโดยตรงกับพนักงานเป็นต้น

กลุ่มวัยทำงาน

1. มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้กับวัยแรงงานทุกปี โดยเฉพาะผู้ประกันตนมาตรา 40 เพิ่มวงเงินค่าทำฟัน และ เพิ่มจากปีละ 1 ครั้ง เป็น ปีละ 3 ครั้ง
2. ผู้ประกันตนมาตรา 40 หรือแรงงานนอกระบบ
 - เงินทดแทนกรณีการขาดรายได้เพิ่มในกรณีเจ็บป่วยหรือรักษาตัว
 - เงินสำรองจ่ายให้กับผู้ประกันตนก่อนกรณีเข้าโรงพยาบาล โดยผู้ประกันไม่ต้องสำรองจ่ายก่อน
 - เพิ่มค่าตอบแทนในกรณีเจ็บป่วย ไม่ได้ทำงาน หรือออกจากงาน
3. รัฐบาลขยายให้ผู้ประกอบการที่ต้องจ่ายประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง โดยช่วยเหลือครึ่งหนึ่งของค่าประกันให้แก่ลูกจ้าง
4. การให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลผู้สูงอายุได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักเงินเดือน
5. รัฐบาลช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายการเพิ่มประชากร กรณีครอบครัวมีความพร้อมที่จะดูแลแต่มีบุตรยาก เช่น เด็กหลอดแก้ว เป็นต้น
6. เพิ่มงบประมาณในการฝึกอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันและภาระค่าใช้จ่ายในช่วงแรก เพื่อให้การสร้างอาชีพดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
7. ภาครัฐควรมีส่วนร่วมและส่งเสริมการเข้าถึงการออมกลุ่มวัยทำงาน โดยเพิ่มการประชาสัมพันธ์กองทุนการออมอย่างต่อเนื่อง และลงพื้นที่แนะนำการใช้ Application การออม เช่น App ธนาคารกรุงไทย และธนาคารออมสิน
8. สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการวัยแรงงาน เพื่อให้สามารถออกมาทำงานข้างนอกได้
9. เพิ่มช่องทางให้กลุ่มสตรีที่เป็นแม่บ้านเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ

วัยทำงาน

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สถานการณ์ปัจจุบัน

จำนวนผู้สูงอายุ 14 จังหวัดภาคใต้

- จำนวน 9,488,040 คน คิดเป็นร้อยละ 16.59

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
 - ผู้สูงอายุมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมมากขึ้นในหลายพื้นที่
 - ผู้สูงอายุมีความรู้และได้รับการฝึกฝนและเสริมสร้างประสบการณ์
2. การอยู่อาศัยในครอบครัว
 - ผู้สูงอายุอาศัยอยู่กับลูกหลาน เนื่องจากวัยแรงงาน ไร้ที่พึ่ง (ครอบครัวแห่งกลางข้ามรุ่น)
 - ครอบครัวมุสลิมนิยมอยู่กับลูกหลาน แต่ลูกหลานไม่มีเวลาดูแลพ่อแม่ (ข้าราชการ)
3. การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อทางสังคม
 - คัมภีร์อัลกุรอานสอนให้บุตรหลานต้องดูแลพ่อแม่ผู้สูงอายุมุสลิมไม่ควรถูกทอดทิ้ง
4. ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย
 - มีผู้สูงอายุจำนวนมากต้องการการปรับปรุงสภาพบ้านที่เหมาะสม และปลอดภัย
5. ด้านความปลอดภัย
 - ยังขาดการคำนึงและให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยของผู้สูงอายุ
6. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care)
 - การรักษาพยาบาลที่ดี การดูแลสุขภาพที่ดีของผู้สูงอายุในปัจจุบัน และวิถีการดูแลตนเองทำให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพดี
 - ความเจริญทางการแพทย์และการสาธารณสุข
7. ด้านความเจ็บป่วย (illness)
 - ผู้สูงอายุบางกลุ่มมีโรคประจำตัวมากขึ้นเนื่องจากวัยทำงานไม่ได้ดูแลสุขภาพตนเองเท่าที่ควร
 - ส่วนใหญ่มีโรคเรื้อรัง หกล้ม สมอเสื่อม เป็นการแก่ลูกหลานในการดูแล
 - ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มสูงขึ้น
8. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care) (กลุ่มวัยอื่น)
 - คนวัยทำงานไม่สนใจดูแลสุขภาพ ขาดความตระหนักในการ ตรวจสุขภาพ
 - คนวัยทำงานไม่มีการเตรียมความพร้อมการเป็นผู้สูงอายุ
 - มีการบริโภคอาหารเสริมมากขึ้นโดยขาดการวิเคราะห์ผลต่อสุขภาพในอนาคต
9. การมีงานทำและรายได้ (วัยผู้สูงอายุ)
 - ผู้สูงอายุภายหลังเกษียณไม่มีงานทำ หรือ ว่างงาน แต่ในขณะเดียวกันรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
10. การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต
 - ผู้สูงอายุใช้และเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตมากขึ้น
 - ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น เช่น การถูกล้วงวง

แนวโน้มสถานการณ์ ในอนาคตอีก 5 ปี

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
 - แนวโน้มผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและเป็นจิตอาสาเพิ่มมากขึ้น
2. การอยู่อาศัยในครอบครัว
 - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มรับการดูแลในการดูแลบุตรหลาน
 - แนวโน้มผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ไร้ที่พึ่ง
 - ขาดผู้สูงอายุที่ทำหน้าที่ในการดูแลเลี้ยงดูบุตรหลาน
3. การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อทางสังคม
 - ในอนาคตการทางเศรษฐกิจจะส่งผลต่อค่านิยมและอาจมีความเสี่ยงให้เกิดการทอดทิ้งผู้สูงอายุมุสลิม
 - ควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม
4. ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย
 - ทุกหน่วยงานควรให้ความสำคัญเรื่องการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ
5. ด้านความปลอดภัย
 - ควรมีสวัสดิการที่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้สูงอายุ
6. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care)
 - ส่งผลให้ผู้สูงอายุมีอายุยืนยาวและแข็งแรงเพิ่มขึ้น
7. ด้านความเจ็บป่วย (illness)
 - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มป่วยติดเตียงมากขึ้น
 - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มมีภาวะซึมเศร้าและภาวะซึมเศร้ามากขึ้น
8. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care) (กลุ่มวัยอื่น)
 - กลุ่มวัยแรงงานเมื่อเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุจะเกิดโรคเรื้อรัง หรือมีภาวะเจ็บป่วยเมื่อเข้าสู่ผู้สูงอายุ
 - ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากการบริโภคอาหารเสริม
9. การมีงานทำและรายได้ (วัยผู้สูงอายุ)
 - ผู้สูงอายุมีแนวโน้มว่างงานและขาดรายได้สูงขึ้น
 - ผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น วัยทำงานลดลง
10. การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต
 - แนวโน้มเกิดช่องว่างการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

สิทธิสวัสดิการ

1. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
2. การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นพิเศษ
3. การปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัย
4. โครงการบ้านเช่าพร้อมเศรษฐกิจชุมชน (บ้านเศรษฐกิจชุมชน)
5. มาตรการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยแก่ผู้ได้รับผลกระทบจาก COVID-19
6. การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
7. การกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ
8. การประกอบอาชีพและฝึกอาชีพที่เหมาะสม

ด้านผู้สูงอายุ

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม

- การปลูกฝังเรื่องศาสนาและจริยธรรมแก่กลุ่มเยาวชนมุสลิมให้ตระหนักในการดูแลพ่อแม่และครอบครัว
- ผู้สูงอายุควรได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นและเหมาะสมกับวัย
- ควรผลักดันให้ผู้สูงอายุมีการเรียนรู้ในตลอดชีวิต
- สวัสดิการตรวจสุขภาพฟรีทุกช่วงวัย (Annual Health Checking) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมตามช่วงวัย
- จัดให้มีบ้านพักผู้สูงอายุในชุมชน หรือ Homecare สำหรับผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพัง หรือ การผลักดันให้เกิดบ้านกลางในทุกชุมชน
- การเพิ่มสวัสดิการการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมปลอดภัย ผลักดันให้มีช่างชุมชนเพื่อปรับปรุงสภาพบ้าน
- ผลักดันนโยบายการจัดตั้งธนาคารกายอุปกรณ์เพื่อระดมการช่วยเหลือในชุมชนทุกชุมชน
- เสนอนโยบายการขยายอายุการทำงาน
- เสนอนโยบายการจ้างงานผู้สูงอายุให้ได้ค่าแรงมาตรฐานขั้นต่ำ
- เสนอให้ทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงกองทุนการออมแห่งชาติและกองทุนบำนาญแห่งชาติในอนาคต โดยไม่จำกัดแม้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในระบบกองทุนใด หรือเป็นข้าราชการ

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง

- บริบทภาคใต้ ผู้สูงอายุสามารถเข้าศึกษาตามสถาบันปอเนาะได้แต่ทางรัฐต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันด้วย
- ผ่านกิจกรรมชมรม โรงเรียนผู้สูงอายุ และ Application ต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดทำรายการมาตรฐานการตรวจสุขภาพตามความจำเป็นของช่วงวัย โดยเน้นย้ำว่าทุกช่วงวัยควรเข้าถึงสิทธิการตรวจสุขภาพประจำปีตามความเหมาะสม ไม่ใช่แค่ผู้สูงอายุเท่านั้น
- เพิ่มงบประมาณในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ปลอดภัยกว่าเดิม
- เพิ่มมาตรฐานการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ปลอดภัยกว่าเดิมและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้
- ให้ อปท.รับผิดชอบผลิตช่าง อบรม พัฒนางค์ความรู้ จัดอบรมช่างชุมชนเพื่อช่วยให้สามารถให้บริการปรับปรุงบ้านและซ่อมแซมกายอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุได้
- ให้รัฐดำเนินการออกแบบและวางกลไกการบริหารจัดการธนาคารกายอุปกรณ์ รวมถึงการสนับสนุนทุนตั้งต้นสำหรับทุกชุมชน
- เสนอให้ภาครัฐกำหนดแนวทางการทำงานดำเนินงานประกอบด้วย
- การศึกษาขอเบตตาอายุที่เหมาะสมในการขยายการทำงาน เช่น 65 หรือ 70 ปี พิจารณาจากอัตราค่าจ้างแรงงาน
- การออกกฎหมายคุ้มครองให้ผู้สูงอายุได้ค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย
- การกำหนดขอบเขต เช่น ผู้สูงอายุควรมีสวัสดิการเลือกทำงานหรือไม่ทำงานตามความสมัครใจ ศึกษาและกำหนดขอบเขตอาชีพเชี่ยวชาญหรือสายอาชีพคน
- ภาครัฐควรมีการศึกษาผู้มีสิทธิในการเป็นสมาชิกของกองทุนและเปิดโอกาสอย่างเท่าเทียม

ด้านผู้สูงอายุ

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สถานการณ์ปัจจุบัน

จำนวนผู้พิการ 14 จังหวัดภาคใต้

- มีจำนวน 262,246 คน
- 1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
 - ผู้พิการได้รับการเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วม มีบทบาท มีอาชีพในสังคมมากขึ้น
 - ได้รับการดูแลมากกว่าในอดีต สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการ
- 2. การอยู่อาศัยในครอบครัว
 - ถูกดูแลในครอบครัวทั้งเรื่อง/ทอดทิ้ง
- 3. ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย
 - ต้องการการปรับปรุงสภาพบ้านที่เหมาะสมและปลอดภัย
- 4. ด้านความปลอดภัย
 - ยังขาดการคำนึงและให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยของผู้พิการ
- 5. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care)
 - ถูกมองว่าเป็นคนไร้ความสามารถไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เหมือนคนปกติ
 - จำเป็นต้องมีผู้ดูแล
- 6. ด้านความเจ็บป่วย (illness)
 - คนพิการเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผู้สูงอายุเนื่องจากคนพิการมาจากผู้สูงอายุมากหรือมีโรคประจำตัว ทำให้เป็นผู้ป่วยติดเตียง
 - ส่วนใหญ่มีโรคเรื้อรัง เป็นผู้ป่วยติดเตียงเป็นการดูแลยากในการดูแล
 - ผู้พิการมีปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มสูงขึ้น
- 7. การมีงานทำและรายได้ (วัยผู้สูงอายุ)
 - ไม่สามารถเลือกอาชีพในการทำงานที่ถนัดหรือสนใจได้เนื่องจากปัญหาความพิการ
- 8. การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต
 - เทคโนโลยีในการช่วยเหลือผู้พิการยังไม่ถึงผู้พิการ

แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตอีก 5 ปี

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
 - ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น มีโอกาสในสังคมเพิ่มสูงขึ้น ในด้านการศึกษา หรือการมีงานทำ และสามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น
2. การอยู่อาศัยในครอบครัว
 - ถูกทอดทิ้งและขาดโอกาสทางสังคม
 - ขาดต้นทุนและคนพิการ
3. ด้านสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย
 - ทุกหน่วยงานต้องหันมาให้ความสำคัญเรื่องการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการ
 - ควรจะมีการจัดสรรที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการ ที่เอื้อสำหรับคนพิการ (สิ่งอำนวยความสะดวก)
4. ด้านความปลอดภัย
 - ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเครื่องช่วยชีวิต เครื่องช่วยเหลือคนพิการ ในภาวะวิกฤติ
5. ด้านการดูแลตนเอง (Self-Care)
 - เกิดความเครียด ก้าวร้าวและส่งผลให้เป็นโรคซึมเศร้าในอนาคต
6. ด้านความเจ็บป่วย (illness)
 - คนพิการเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากอุบัติเหตุและการเจ็บป่วย
7. การมีงานทำและรายได้ (วัยผู้สูงอายุ)
 - ขาดการพัฒนาการฝึกอาชีพ
8. การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต
 - มีการพัฒนาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเหลือผู้พิการได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติและทำงานที่ถนัดได้

สิทธิสวัสดิการ

1. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
2. อุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการ
3. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
4. การปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ 40,000- บาท ต่อหลัง
5. มาตราการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยแก่ผู้พิการที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19
6. บ้านพอเพียง
7. บ้านมั่นคง
8. โครงการอาคารเช่าสำหรับผู้มีรายได้น้อย
9. โครงการบ้านเช่าพร้อมเศรษฐกิจชุมชน (บ้านเคหะสุขประชา)
10. สินเชื่อเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย
11. การกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพของคนพิการ
12. การพัฒนาทักษะอาชีพแก่สตรีและครอบครัว
13. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายสำหรับคนพิการ
14. กองทุนยุติธรรม
15. การปรับปรุงเบี้ยความพิการ (เริ่ม 1 ต.ค. 63 เป็นต้นไป)
16. เงินสงเคราะห์คนพิการ
17. การจัดบริการรถสามล้อ
18. การจัดบริการ "ผู้ช่วยคนพิการ"
19. บัตรประจำตัวคนพิการ
20. การจัดสรรเงินเป็นค่าอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้พิการจากประสบภัยที่เกิดจากการใช้รถใช้ถนน
21. สิทธิดูแลคนพิการ
22. เงินช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบด้านร่างกายและทรัพย์สิน
23. บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ
24. เงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง
25. เงินสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากในประเทศให้กลับภูมิลำเนา
26. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
27. การช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้
28. การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
29. การช่วยเหลือ ขาดและเยียวยา หรือ บรรเทาทุกข์ตาม พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558
30. การแก้ไขปัญหานี้สินบนกระบบ โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐ (เงินกู้)
31. เบี้ยยังชีพผู้พิการเอดส์หรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง

ด้านคนพิการ

ผลการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

ประเด็นที่ควรเพิ่มเติม

- จัดตั้งหน่วยงานสวัสดิการด้านสื่อหรือบริการ รวมถึงความช่วยเหลือต่างๆ ทางการศึกษาสำหรับคนพิการ เช่น สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ
- คนพิการมีสิทธิเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในสถานศึกษาของรัฐในขั้นพื้นฐาน
- มีสิทธิได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ เช่น ตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ / การศึกษาการรักษาความพิการ / ภาวะทุพพลภาพ / การฟื้นฟูสมรรถภาพการได้ยิน / ภาวะทุพพลภาพ
- ความครอบคลุมด้านข้อมูลในการจดทะเบียนคนพิการ หรือการเข้าถึงข้อมูลคนพิการให้มากขึ้น
- การรับสภาพที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการ ในวงเงิน 40,000.- บาท
- การคุ้มครองสวัสดิภาพคนพิการในสถานสงเคราะห์
- การจัดสภาพที่อยู่อาศัย / สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับผู้พิการอย่างทั่วถึง
- เสริมสร้างอาชีพ / อบรมอาชีพให้กับคนพิการ และสร้างรูปแบบอาชีพที่เป็นรูปธรรมและเห็นผลได้ชัดเจน
- คนพิการที่เกิดจากการทำงานควรให้ผู้ประกอบการช่วยเหลือเยียวยาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
- การกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ
- การจัดบริการแย่งชิงกับคนพิการ
- การจัดงานวันคนพิการสากล
- การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือ ฝึกอบรม รวมทั้งเป็นผู้บรรยายโดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน เป็นผู้จัดให้มี คนพิการยินดีเข้าร่วม
- จัดกิจกรรมนันทนาการผ่านกลไกระดับการศึกษา
- เพิ่มเติมกฎหมายคนพิการ
- ทนายอาสา
- การช่วยเหลือด้านกฎหมายสำหรับคนพิการ
- การช่วยเหลือจากกองทุนผู้ประสบภัยจากการใช้รถใช้ถนน
- การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ หรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายอื่น
- เพิ่มเบี้ยยังชีพคนพิการ
- สนับสนุนกายอุปกรณ์ให้เพิ่มมากขึ้นและครอบคลุมทุกประเภทความพิการ
- เพิ่มประเภทสวัสดิการ
- ทนายอาสา
- การช่วยเหลือด้านกฎหมายสำหรับคนพิการ
- การช่วยเหลือจากกองทุนผู้ประสบภัยจากการใช้รถใช้ถนน
- การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ หรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มเติม/ปรับปรุง

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องส่งเสริม และ กำหนดแนวทางในการสนับสนุน ให้เด็กพิการได้รับการศึกษาที่สูงกว่าภาคบังคับ
- การส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของคนพิการให้หน่วยงานที่สนับสนุนอย่างเป็นระบบ
- หน่วยงานด้านสาธารณสุขสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการเพิ่มความถี่ของช่วงเวลาในการดูแลสุขภาพคนพิการ ทั้งในและนอกชุมชน
- ให้ อปท. มีบทบาทที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการปรับสภาพที่อยู่อาศัย
- นอกจากปรับสภาพแล้วควรมีงบประมาณสร้างใหม่ ให้แก่คนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย
- ในการรับรองข้อมูลเรื่องการปรับสภาพบ้าน ควรเป็นช่างชุมชน
- จัดให้มีการฝึกอบรมตรงกับลักษณะความพิการและความต้องการของสถานประกอบการ
- ควรสอนการทำตลาดให้แก่คนพิการ
- มีสถานที่เปิดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของคนพิการที่ได้รับการฝึกอบรม
- มีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของคนพิการที่ได้รับการฝึกอบรม
- เพิ่มวงเงินกู้และลดขั้นตอนการยื่นขอ
- จัดสวัสดิการดูแลคนพิการเนื่องจากจากการประกอบอาชีพ
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่และจังหวัด ต้องมีแผนงาน / โครงการ ในการส่งเสริมให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
- หน่วยงานกระทรวงยุติธรรม เพิ่มแนวทางในการดูแลคนพิการที่ได้รับผลกระทบทางคดี
- ปรับระเบียบให้ หม. สามารถจัดซื้อรถเข็นสำหรับคนพิการได้
- มีช่องทางเร่งด่วนในการแจ้งขอรับความช่วยเหลือและให้บริการสำหรับคนพิการ
- องค์กรสวัสดิการชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน
- ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงกองทุนมากขึ้น ลดขั้นตอนเพื่อให้คนพิการเข้าถึงง่ายและรวดเร็ว และให้มีกองทุน ระดับตำบล

ด้านคนพิการ

สถานการณ์ทางสังคมด้านเด็กและเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2565

จำนวนเด็ก 14 จังหวัดภาคใต้

นครศรีธรรมราช	324,258 คน
กระบี่	123,622 คน
พังงา	80,180 คน
ภูเก็ต	103,397 คน
สุราษฎร์ธานี	240,920 คน
ระนอง	47,980 คน
ชุมพร	104,239 คน
ตรัง	137,907 คน
นราธิวาส	238,411 คน
ปัตตานี	223,635 คน
พัทลุง	28,494 คน
ยะลา	164,355 คน
สงขลา	324,053 คน
สตูล	86,051 คน
รวม	2,207,482 คน
คิดเป็นร้อยละ 23.27	

จำนวนเด็กและเยาวชน อายุ 0-25 ปี ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้

จำนวนทั้งสิ้น 3,273,783 คน

คิดเป็นร้อยละ 34.50

จำนวนเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้

นครศรีธรรมราช	185,455 คน
กระบี่	53,305 คน
พังงา	27,776 คน
ภูเก็ต	43,222 คน
สุราษฎร์ธานี	114,816 คน
ระนอง	21,673 คน
ชุมพร	52,317 คน
ตรัง	68,573 คน
นราธิวาส	108,573 คน
ปัตตานี	89,394 คน
พัทลุง	52,696 คน
ยะลา	71,336 คน
สงขลา	161,460 คน
สตูล	37,705 คน
รวม	1,066,301 คน
คิดเป็นร้อยละ 11.23	

สถานการณ์ทางสังคมด้านเด็กและเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2565

สถานการณ์เด็ก 14 จังหวัดภาคใต้

สถานการณ์เด็ก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เด็กที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	487,758	22.1
เด็กนอกครอบครับ	88,332	4.00
เด็กที่เลี้ยงดูโดยครอบครัวอื่น	13,300	0.60
เด็กที่อยู่ในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว	10,233	0.46
เด็กไร้สัญชาติ	6,923	0.31
เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	1,617	0.07
เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกาย จิตใจและทางเพศที่ถูกดำเนินคดี	348	0.02

สถานการณ์เยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้

สถานการณ์เยาวชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	2,000	0.19
เยาวชนที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกาย จิตใจและทางเพศที่ถูกดำเนินคดี	633	0.06

เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบชายแดนใต้

- เด็กกำพร้า จำนวน 5,730 คน
 - เด็กที่พ่อแม่บาดเจ็บสาหัส/พิการ จำนวน 2,555 คน
 - รวมทั้งสิ้น 8,285 คน
- จำนวนเป็นกลุ่ม ดังนี้
- อยู่ระหว่างการให้ความช่วยเหลือ จำนวน 3,742 ราย
 - ยุติการให้ความช่วยเหลือ จำนวน 1,988 ราย

จังหวัด	อยู่ระหว่างการช่วยเหลือ (ราย)	ยุติการช่วยเหลือ (ราย)
นราธิวาส	1,156	617
ปัตตานี	1,585	593
ยะลา	889	659
สงขลา	112	119
รวม	3,742	1,988

สาเหตุของการยุติการช่วยเหลือ

- เสียชีวิตเนื่องจากป่วยหรือจากสถานการณ์
- เสียชีวิตด้วยสาเหตุอื่นๆ

เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

จังหวัด	จำนวน (คน)
นครศรีธรรมราช	8
กระบี่	336
พังงา	66
ภูเก็ต	27
สุราษฎร์ธานี	382
ระนอง	13
ชุมพร	101
ตรัง	135
นราธิวาส	131
ปัตตานี	86
พัทลุง	11
ยะลา	2
สงขลา	182
สตูล	137
รวม	1,617
คิดเป็นร้อยละ	0.073

สถานการณ์ทางสังคมด้านเด็กและเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2565

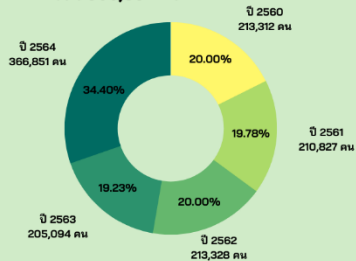
ด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้

การศึกษาในระบบ

- ระดับอนุบาล - ประถมศึกษา หรือเทียบเท่า ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,044,063 คน

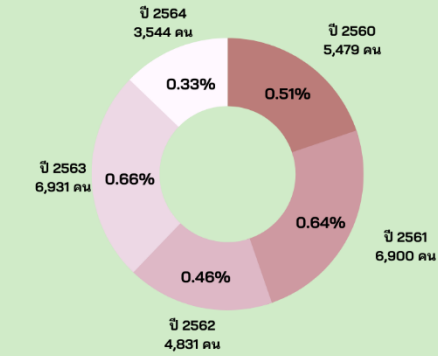
การศึกษานอกระบบ

- จำนวนตามระดับชั้น ปี พ.ศ. 2560 - 2564 จำนวน 366,851 คน

นักเรียนออกกลางคัน

- ระดับประถมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 - 2564 จำนวน 27,685 คน

อินโฟกราฟิกข่าว สมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**การประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคม
14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566**

หัวข้อ "การพัฒนา
มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน"

นายกิตติ อินทรกุล
รองอธิบดี พส.

ศ.ระพีพรรณ คำหอม

นางอุบล ทองสลับล้วน
ผอ.สสว.10

ประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 หัวข้อ "การพัฒนา มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน"

2 มีนาคม 2566 เวลา 08.30 - 12.00 น.

นายกิตติ อินทรกุล รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นประธานการประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 หัวข้อ "การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน" ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์ (Zoom Meeting) จัดโดย สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 มีวัตถุประสงค์ เพื่อรับฟังความคิดเห็น และจัดทำข้อเสนอการพัฒนาหลักประกันบริการทางสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและการดำเนินการใน 5 ปี ข้างหน้า กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวง พม. 14 จังหวัดภาคใต้ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน อาสาสมัคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้รับเกียรติจาก **ศ.ระพีพรรณ คำหอม นายกลภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์** บรรยายพิเศษ หัวข้อ "มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชนแต่ละช่วงวัยและสิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในปัจจุบัน"

โดยมี **รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผศ.ช.ชยันต์ เพ็ญไพศิษฐ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผศ.ดร.ณัฐพัชร สโรบล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ นางณฐอร อินทร์ดีศรีผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ** เป็นวิทยากร ในการนี้ **นางอุบล ทองสลับล้วน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10** กล่าวชี้แจงวัตถุประสงค์ ณ ห้องประชุมศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
33 ม.1 ต.ขุนทะเล จ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84100 tps0-10@m-society.go.th สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
0 7735 5022 - 3 0 7735 5705 http://tps010.m-society.go.th จังหวัดสุราษฎร์ธานี @tps010surat

อินโฟกราฟิกประชาสัมพันธ์ สมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11

ขอเชิญเข้าร่วมการประชุม

สมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

หัวข้อ "การพัฒนามาตรฐานหลักประกัน
บริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมาย
ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน"

ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์ (Zoom Meeting)

2 มี.ค. 66

เวลา
08.30 - 12.00 น.

พบกับกิจกรรม

- รับฟังการบรรยายพิเศษ
- เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเติมเต็ม
- การนำเสนอผลการประชุม

นางณิชาพัชนี เพ็ชรพันธ์
พอ. สว. 11

นางอุบล ทองสลัลวัน
พอ. สว. 10

นายกิตติ อินทรกุล
รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

การบรรยายพิเศษ

หัวข้อ "มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชนแต่ละช่วงวัย และสิทธิสวัสดิการสังคมที่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับ"

วิทยากรประจำกลุ่ม

1 เด็กและเยาวชน

ศ. ระพีพรรณ คำหอม
นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

2 แรงงาน

รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์
คณบดีคณะศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3 ผู้สูงอายุ

ผศ.ช.ชัยนทร์ เพ็ญไพศิษฐ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและ
สิทธิสวัสดิการแรงงาน

4 คนพิการ

นางณฐอร อินทร์ดีศรี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ลงทะเบียน

รับชมผ่าน Zoom Meeting

Meeting ID : 922 236 7098
Passcode : 020366

รับชมผ่านทาง Facebook Live

facebook LIVE

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

เรื่อง

พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

เวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

“พลังเครือข่ายเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน”

การจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566 เป็นการต่อยอดการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2566 แบบ Online หัวข้อ “การพัฒนามาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน” ในประเด็นเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่มุมมอง ความเห็น ความร่วมมือ ประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันในการบูรณาการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่ปฏิบัติการและระดับนโยบาย โดยกิจกรรมประกอบด้วย การปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21” นำเสนอผลดำเนินการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566 สถานการณ์ทางสังคมภาคใต้ การเสวนาวิชาการ หัวข้อ “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวทางและการจัดทำข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับภาคใต้ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการจัดแสดงผลงานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมี นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานการประชุม

รูปแบบการดำเนินการ

1. การปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21” โดย นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาวิชาการพัฒนาสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2. เวทีเสวนา หัวข้อ “พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน” ประเด็นคำถาม
 - เราอยากเห็นเด็กและเยาวชนเป็นแบบไหน
 - สถานการณ์และข้อห่วงใยที่พบเจอ
 - ภาครัฐที่ขาดหายไปคือใครและจะสร้างอย่างไร
 - การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้เด็กและเยาวชนอย่างไร

โดย 1) รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

2) ดร.ชนัญชิดา ทิพย์ญาณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

3) นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์ ผอ.สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4) นางสาวกัญณภัส จันทร์ทอง ศูนย์อาสาสร้างสุขภาคใต้

5) นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. แบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย

- กลุ่มที่ 1 รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- กลุ่มที่ 2 ดร.ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประเด็นคำถาม

- ๑) สิ่งที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนคืออะไร
- ๒) จะทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไร และใครจะทำอะไร

4. ประชุมเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566

- ในวันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 เวลา 08.00 – 16.30 น. ณ ห้องประชุมแก้วสมุย 1 โรงแรมแก้วสมุย รีสอร์ท แบบผสม (Hybrid) Onsite และ Online ดังนี้

1) การประชุมแบบ Onsite มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 70 คน ประกอบด้วย

- พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 14 จังหวัดภาคใต้
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครศรีธรรมราช
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพังงา
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลาพร้อมเครือข่าย
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานีพร้อมเครือข่าย
- หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพัทลุงพร้อมเครือข่าย
- สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- องค์การภาคเอกชน
- หัวหน้าหน่วยงาน One home จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- เครือข่ายจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย
 - ☞ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - ☞ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - ☞ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและเยาวชนภาคใต้
 - ☞ มูลนิธิครอบครัวเฟลิกซ์ สุราษฎร์ธานี
 - ☞ ตัวแทนอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนพุนพิณพิทยาคม
 - ☞ องค์การเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน

2) การประชุมแบบ Online ผ่านระบบ Google Meet ผู้เข้าร่วมเป็นสภาเด็กและเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้

3) การจัดบูธแสดงผลงานและนิทรรศการ จำนวน 3 บูธ ประกอบด้วย

- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 จัดการประชุมเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 ณ โรงแรมแก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีคุณภาพ

นางอุบล ทองสลับล้วน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
กล่าวรายงาน และนำเสนอผลการจัดสัมมนาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566

นิยาม : มาตรฐานหลักประกันบริการทางสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน หมายถึง การสร้างหลักประกันความมั่นคงในความเป็นอยู่ และการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีพ ตามความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นสิทธิและการเข้าถึงสวัสดิการด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และเหมาะสม จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องบูรณาการตั้งแต่ในระดับนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินงาน ระบบข้อมูลในการทำงาน และขยายความร่วมมือไปยังภาคส่วนอื่นของสังคม

กลุ่มเด็ก (อายุ 0 – 18 ปี) พบว่า สวัสดิการที่จำเป็นต่อเด็กมีจำกัด ไม่เพียงพอ รัฐไม่มีศักยภาพในการ ดูแลเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกมิติ ไม่ได้ถูกออกแบบอย่างเชื่อมโยงและการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการยังคงเป็นปัญหาเชิงประสิทธิภาพการจัดการของหน่วยงาน จึงควรต้องจัดสวัสดิการสำหรับเด็กที่เป็นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม และการให้ข้อมูลสิทธิสวัสดิการต้องมุ่งไปยังครอบครัวให้เป็นผู้รับรู้สิทธิ รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการทางสังคมแก่เด็กและเยาวชนเอง

กลุ่มเยาวชน (อายุ 18 – 25 ปี) พบว่าสวัสดิการสำหรับเยาวชนมีลักษณะตั้งรับในการจัดบริการ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในฐานะพลเมืองโลก และมีข้อจำกัดด้านการบริการตามลักษณะงานราชการ เนื่องจากเยาวชนมีความต้องการด้านสวัสดิการในมิติการพัฒนาอย่างรอบด้าน อาทิ ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้เท่าทันสื่อและการเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่ และศักยภาพในความเป็นพลเมืองโลก ดังนั้นควรมีการเพิ่มสวัสดิการพื้นฐานเพื่อการยังชีพ เช่น การเพิ่มวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ สวัสดิการด้านทุนประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพ การพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น และการสร้างโอกาสในการทำงาน รวมทั้งการส่งเสริมการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันระหว่างเยาวชนและวัยต่าง ๆ

กลุ่มวัยแรงงาน (อายุ 15 – 59 ปี) พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการหน่วยงานท้องถิ่น มีการจัดสวัสดิการแรงงานในพื้นที่ไม่มากเพียงพอต่อความต้องการของวัยแรงงาน ต้องศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบและสิทธิสวัสดิการเพิ่มเติม ค่าตอบแทนจากประกันสังคมที่มีจำนวนน้อยจนเกินไปกรณีเจ็บป่วยไม่ได้ทำงาน หรือออกจากงาน รวมทั้งค่าบำนาญอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในวัยเกษียณ ดังนั้นรัฐบาลควรเยียวยาผู้ประกอบการที่ต้องจ่ายประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง โดยช่วยเหลือครึ่งหนึ่งของค่าประกันให้แก่ลูกจ้าง การให้สิทธิแรงงานลาไปดูแลญาติพี่น้องกรณีเจ็บป่วยได้เช่น (ลุง ป้า น้า อา) โดยไม่หักเงินเดือน และแบ่งเบาค่าใช้จ่ายการเพิ่มประชากร กรณีครอบครัวมีความพร้อมที่จะดูแลแต่มีบุตรยาก เช่น เด็กหลอดแก้ว เป็นต้น

กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) พบว่าแนวโน้มผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและเป็นจิตอาสาเพิ่มมากขึ้น ควรผลักดันให้ผู้สูงอายุมีการเรียนรู้ในตลอดชีวิต มีสวัสดิการตรวจสุขภาพฟรีทุกช่วงวัย (Annual Health Checking) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมตามช่วงวัย และจัดให้มีบ้านพักผู้สูงอายุในชุมชน หรือ Homecare สำหรับผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพังหรือการผลักดันให้เกิดบ้านกลางในทุกชุมชน รวมทั้งการเพิ่มสวัสดิการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมปลอดภัย โดยให้มีช่างชุมชนเพื่อปรับสภาพบ้าน และจัดตั้งธนาคารกายอุปกรณ์เพื่อระดมการช่วยเหลือในชุมชนทุกชุมชน

กลุ่มคนพิการ พบว่าผู้พิการได้รับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม มีบทบาท มีอาชีพในสังคมมากขึ้น และได้รับการดูแลมากกว่าในอดีต สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการ แต่จำนวนคนพิการเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากคนพิการมาจากผู้สูงอายุมากหรือมีโรคประจำตัวทำให้เป็นผู้ป่วยติดเตียง หรือมีโรคเรื้อรัง เป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล รวมทั้งไม่สามารถเลือกอาชีพในการทำงานที่ถนัดหรือสนใจได้เนื่องจากปัญหาความพิการ ดังนั้นจึงควรได้รับการดูแลที่ดีขึ้น มีโอกาสในสังคมเพิ่มสูงขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา และการมีงานทำ และสามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น

รายงานสถานการณ์ทางสังคมเด็กและเยาวชนภาคใต้ พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนอายุ 0 - 25 ปี มีทั้งสิ้น 3,273,783 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ของประชากรทั้งหมด จำนวนเด็ก 14 จังหวัดภาคใต้รวมทั้งสิ้น 2,207,482 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 จำนวนเยาวชน 14 จังหวัดภาคใต้รวมทั้งสิ้น 1,066,301 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 นอกจากนี้จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมภาคใต้ พบว่าสถานการณ์ทางสังคมที่ทุกภาคีเครือข่ายให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นปัญหาที่ควรมีการแก้ไขเร่งด่วน คือประเด็นปัญหาด้านเด็ก

และเยาวชนประพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งมาจากสาเหตุปัญหาสำคัญหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กต้องอยู่ในครอบครัวที่ดี มีคุณภาพ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ภายใต้ความร่วมมือของภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการกำหนดหัวข้อการจัดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566 “พลังเครือข่ายเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน”

นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เป็นประธานเปิดเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

สถานการณ์เด็กและเยาวชน จากการติดตามข่าวสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน พบว่า การกระทำ ความรุนแรงของเด็กที่มีปัญหา พฤติกรรมไม่เหมาะสมลดลง ไม่ว่าจะเป็นเด็กมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย สมัยก่อนเราจะเห็นเด็กข้างกลเป็นส่วนใหญ่ ก่อการทะเลาะวิวาทกันกลางดึก เด็ก ๆ ไปกระทำความผิด นอกบ้าน ซึ่งผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องที่สุดที่ปล่อยให้เด็กไปอยู่นอกบ้านช่วงกลางดึก ถ้ามัวมันเกิดอะไรขึ้นกับ สังคมไทย ยาเสพติดเข้าถึงเยาวชนมากขึ้น โดยเฉพาะกัญชา น้ำกระท่อม รวมทั้งสุรา แอลกอฮอล์ ซึ่งสุรา ไม่ใช่สินค้าธรรมดาที่เป็นประโยชน์ เมื่อดื่มเข้าไปทำให้เกิดปัญหาต่อผู้เสพและครอบครัว ผู้ที่อยู่รอบข้าง ในสังคม เช่นเดียวกับกับยาเสพติด ปัญหาเหล่านี้เกิดในเด็กมากขึ้นและอายุน้อยลง หรือเด็กสมัยนี้วัยเจริญพันธุ์ เร็วขึ้น มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดการยั้งคิด การตั้งครคร์ก่อนวัยอันควร สิ่งเหล่านี้เราต้องหาสาเหตุ ให้เจอว่า วันนี้สังคมเป็นแบบนี้เพราะอะไร สิ่งไหนที่ขาดไปเราต้องมาเติมให้สังคมดีขึ้น ปัญหามันเกิดเพราะ อะไร ถ้าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุก็ไม่ช่วยอะไร เราต้องแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ เพราะฉะนั้น ฝากเวทีวันนี้หาสาเหตุ แล้วหาวิธีแก้ปัญหา ถึงเวลาแล้วที่ทุกคนต้องร่วมกัน ยังมีเด็กที่จบ ม.3 ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ เดียวนี้ออกสื่อ มากมายที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุน “ไม่ต้องเรียน ไม่เป็นไร” สื่อบางสื่อก็ต้องระวังเรื่องการเสพสื่อของ เด็กและเยาวชน เพราะฉะนั้นเราต้องมีความเข้าใจเรื่องนี้และปลูกฝังใหม่ ทุกอย่างขึ้นกับจิตสำนึกเราต้องสร้าง จิตสำนึกใหม่ สิ่งสำคัญ คือ **ครอบครัว** จะไม่มีนักดื่มรุ่นใหม่ได้อย่างไร ในเมื่อ พ่อ แม่ นั่งดื่มกันในร้านอาหาร เด็กมักจะนั่งอยู่ในวงสุราตลอด ผู้ปกครองสับสนหวั่น เด็กก็เห็น มันก็เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ในสังคม เด็กก็เกิด การลอง แล้วก็รับเข้ามา ซึ่งเมื่อเด็กดื่มเข้าไปแล้วอาจจะเกิดการทะเลาะ มีการเสียชีวิต ยาเสพติด สารเสพติด สื่อลามก การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมไม่เหมาะสมที่ต่ำลง ความรุนแรงในครอบครัว ทุกอย่างเกิดจากครอบครัว เราต้องดูถึงครอบครัวด้วย ก็ขอฝากเวทีไว้ว่า ทุกคนมีศักยภาพ วันนี้ถือว่าเป็นเวทีประชุมวิชาการ ขอให้ ได้ข้อสรุปหรือประเด็นในการช่วยเหลือเด็ก การเสริมพลังในสังคม เพื่อช่วยดูแลเด็ก และทุกคนในสังคม

วันนี้เราต้องพึ่งตัวเอง และในสังคม ชุมชน ต้องพึ่งพากัน การแก้ไขในภาพกว้าง ได้รับการแก้ไข ที่ถูกต้อง ประชาชนต้องช่วยกัน วันนี้เราปล่อยผ่านปัญหาเหล่านี้ไม่ได้แล้ว เราต้องสร้างความเข้าใจ

สร้างกระบวนการ สร้างความคิดเห็น เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังหลักของประเทศ ทุกวันนี้อัตราการเกิดน้อย แต่อัตราผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ยิ่งเด็กเกิดน้อย เราควรทำให้เด็กมีคุณภาพ มีชีวิตที่ดี ขอให้การประชุมดำเนินไปได้ด้วยดี และบรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ขอขอบคุณวิทยากรทุกท่าน และขอขอบคุณ ผู้จัดที่เกี่ยวข้องทุกคนที่เข้าร่วมประชุมที่ให้ความสำคัญ ขอให้การจัดการประชุมครั้งนี้สำเร็จ และได้นำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม

การปาฐกถา หัวข้อ “เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21”
โดย นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาวิชาการพัฒนาสังคม

๑. สถานการณ์การพัฒนา/ฉกาศทัศน์ในอนาคต

คือปัจจัยความท้าทายในประเทศและต่างประเทศที่ต้องให้ความสำคัญและเข้าใจใน 6 ประเด็น ประกอบด้วย

- **Political** เสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ ความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์การเมืองของโลก
- **Economic** เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวได้ช้ากว่าต่างประเทศ และซ้ำเติมปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศ (K shape Recovery) หนี้ครัวเรือนและหนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้น รัฐจัดเก็บรายได้ลดลง
- **Social** สังคมผู้สูงอายุ อัตราการเกิดที่ลดลง Urbanization คนจนเมือง อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นจากผลกระทบโควิด-19 เยาวชนที่ได้รับผลกระทบด้านการเรียนรู้ในช่วงโควิด-19
- **Technological** (Technological Disruption) นำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล GIG Economy, Future work แรงงานนอกระบบเพิ่มมากขึ้น / ขาดหลักประกันทางสังคม AI, Big Data, 5G, Cybersecurity, Fake news
- **Environmental** Climate change และภัยพิบัติต่าง ๆ Pandemic ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครัวเรือน
- **Legal** กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค ในการเข้ารับความช่วยเหลือ และบริการจากภาครัฐ

2. อนุสัญญาฯ/นโยบาย/แผนงาน/กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1) รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560

- มาตรา 4 ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค
- มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย
- มาตรา 54 รัฐต้องให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ ไม่เก็บค่าใช้จ่าย
- มาตรา 71 รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

2) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

- บทบัญญัติ 54 ข้อ ได้แก่ เรื่องเกี่ยวข้องกับสิทธิของเด็กโดยตรง ซึ่งเน้นหลักพื้นฐาน 4 ประการ
 1. การห้ามเลือกปฏิบัติต่อเด็ก และการให้ความสำคัญแก่เด็กทุกคนเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิด หรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน
 2. การกระทำหรือการดำเนินการทั้งหลายต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นอันดับแรก
 3. สิทธิในการมีชีวิต การอยู่รอด และการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม

4. สิทธิในการแสดงความคิดเห็นของเด็ก และการให้ความสำคัญกับความคิด เหล่านั้น

3) แผนสิทธิมนุษยชน (พ.ศ. 2566 – 2570)

- กลุ่มเด็กและสตรี ปรับกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากล สร้างความตระหนักถึงความรุนแรงในครอบครัว ปฏิบัติตามแผนพัฒนาเด็กปฐมวัย แก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์การจดทะเบียนการเกิด การยุติการตั้งครรภ์ ป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและให้ความรู้เรื่องแม่วัยใส

3. สถานการณ์เด็กและเยาวชน

- ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ ธันวาคม 2565 มีสถิติจำนวนเด็ก (อายุ 0 - 17 ปี) ร้อยละ 19.7 และเยาวชน (18 - 25 ปี) ร้อยละ 10.3 และเป็นเด็กแรกเกิด - 6 ปีบริบูรณ์ ร้อยละ 6.5 อีกทั้งข้อมูลจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) มีเยาวชนว่างงานและนอกระบบการศึกษา หรือกลุ่ม NEET (Youth not in education, employment, or training) ที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO นิยามว่าหมายถึงเยาวชนอายุ 15 - 24 ปีที่ไม่อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน และการฝึกอบรม ซึ่งในสังคมไทยยังไม่เป็นที่พูดถึงมากนัก จากข้อมูลสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทย กลุ่ม NEET ประกอบด้วยเยาวชนที่

- 1) ทำงานบ้าน
- 2) อยู่ว่าง หรือกำลังพักผ่อน
- 3) ยังเด็ก ป่วย พิกัด จนทำงานไม่ได้
- 4) ว่างงาน

โดยในปี 2564 ไทยมีจำนวนกลุ่ม NEET มากถึงร้อยละ 11 ต่อประชากรอายุ 15 - 29 ปี มีทั้งผู้หญิง และผู้ชาย และจบการศึกษาสูงและไม่สูง แต่ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครัวเรือนรายได้น้อย นอกจากนี้ยังมีสถานการณ์เด็กและเยาวชนไทยที่น่าห่วงใย ได้แก่

- 1) เด็กและเยาวชนเผชิญภาวะการเรียนรู้ถดถอย พัฒนาการหยุดชะงัก
- 2) ความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่าง ๆ ทำให้เด็กและเยาวชน ไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐาน หรือสิทธิพึงมีที่ควรได้รับ
- 3) เด็กและเยาวชนถูกผลักเข้าสู่โลกออนไลน์ โดยขาดพื้นฐานที่จำเป็น
- 4) เด็กและเยาวชนเครียดและมีปัญหาสุขภาพจิตสูงขึ้น
- 5) ประชากรวัยเด็ก มีแนวโน้มลดน้อยลง เนื่องจากภาวะการณ์เจริญพันธุ์โดยรวมต่ำ อัตราการมีบุตรน้อยลง
- 6) กลุ่มเยาวชนที่เป็นกลุ่มเปราะบางได้รับผลกระทบจาก Covid-19 พบผลกระทบของวิกฤตด้านอาหารและโภชนาการ ผู้ที่ถูกรับมากที่สุดคือเด็กในช่วง 1,000 วันแรกของชีวิต
- 7) ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มสูงขึ้น

4. ทักษะเด็กและเยาวชนในศตวรรษที่ 21

- การพัฒนาระดับความสามารถในด้านต่างๆ ที่สำคัญ (7Q) สำหรับเด็กและเยาวชนไทย สู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย
 - IQ (Intelligence Quotient) ความฉลาดทางสติปัญญา
 - EQ (Emotional Quotient) ความฉลาดทางอารมณ์
 - CQ (Creativity Quotient) ความฉลาดในการริเริ่มสร้างสรรค์
 - MQ (Moral Quotient) ความฉลาดทางจริยธรรม ศีลธรรม
 - PQ (Play Quotient) ความฉลาดที่เกิดจากการเล่น
 - AQ (Adversity Quotient) ความฉลาดในการแก้ไขปัญหา

โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นองค์กรหลักที่มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก ส่งเสริมสนับสนุนภาครัฐและภาคเอกชน ติดตามและประเมินผล การดำเนินการตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

เวทีเสวนา หัวข้อ พลั้เครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

สถานการณ์เด็กและเยาวชน

รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. บริบทสถานการณ์เด็กและเยาวชน

- 1) คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน คือ Digital Natives (เจนวายและอัลฟ่า)
- 2) คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กใช้เวลาเรียนเยอะ แต่คุณภาพน้อย (12.4 ปี = 8.6 ปี) มี Growth Mindset เพียงร้อยละ 43 และภาวะ Learning Loss จากสถานการณ์โควิด-19
- 3) สถานการณ์เสี่ยงที่สำคัญคือการรู้ไม่เท่าทันข้อมูลในสื่อออนไลน์ ภาวะการถูกรังแกจากไซเบอร์ การล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์
- 4) สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (กัญชาและใบกระท่อม) ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทุกด้านทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ขณะที่การขึ้นด้านนโยบายและมาตรการสำหรับเด็กและเยาวชนไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
- 5) เด็กและเยาวชนกลุ่มเฉพาะ ต้องการมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสม และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา อย่างเสมอภาคและปลอดภัย
- 6) ผลกระทบจากโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว และต้องใช้เวลาเกือบทศวรรษที่จะทำให้เป็นภาวะปกติ

2. แนวโน้ม/ ความท้าทายด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

- 1) มาตรการการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลเด็กและเยาวชน
- 2) การให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาค เท่าเทียม
- 3) การลดภาวะคุกคามเด็กในรูปแบบต่าง ๆ
- 4) การส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา
- 5) การส่งเสริมความสุขของเด็กภายใต้บรรยากาศที่ดีทั้งภายในครอบครัว โรงเรียน และพื้นที่ทางสังคม
- 6) มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กอย่างมีคุณภาพ และเสริมสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิต

- 7) การส่งเสริมสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพและครอบคลุม เหมาะสมกับสภาพการดำเนินชีวิต
- 8) พัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้งการอ่าน เขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ การใช้เหตุผล

3. กรณีตัวอย่างด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

1) ประเทศนิวซีแลนด์

- เน้นสุขอนามัยที่ดี สะอาดปลอดภัยสำหรับเด็ก
- เตรียมความพร้อมเด็กเล็กก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษาภาคบังคับ
- กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
- เด็กและเยาวชนได้รับการดูแลด้วยความรัก ความปลอดภัย และความทะนุถนอม ปลอดภัยความรุนแรงทุกกรณี
- เด็กและเยาวชนได้รับสวัสดิการหรือสิ่งสนับสนุนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
- เด็กและเยาวชนมีความสุขและสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ
- เด็กและเยาวชนมีการเรียนรู้และพัฒนาการที่ดี ได้รับการศึกษาที่จะช่วยสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถด้านต่าง ๆ
- เด็กและเยาวชนได้รับการยอมรับ เคารพและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนทุกวัย
- เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมและมีอำนาจในการออกเสียงใช้สิทธิในการตัดสินใจเพื่อตนเอง

2) ประเทศสวีเดน

- ประสบความสำเร็จด้านการพัฒนาเด็ก (การเกิดอย่างมีคุณภาพ ป้องกันการถูกคุกคาม สภาพแวดล้อมที่ดีต่อเด็ก และการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการอย่างเท่าเทียม)
- พัฒนาเด็กอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมเป็นผู้ประกอบการ
- ส่งเสริมศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียน
- จัดตั้งชมรม ผ่านโครงการ “Skogsmulle” พาเด็กออกมาเรียนรู้ธรรมชาตินอกห้องเรียน ผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ
- ประเทศเนเธอร์แลนด์ อันดับที่ 1 ใน 10 ประเทศที่มีสภาพแวดล้อมด้านสังคม การศึกษา และสุขภาพที่ดี และเอื้อต่อการเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชน อันดับที่ 1 ใน 41 ประเทศที่พัฒนาแล้วที่เด็กและเยาวชนมีความสุขมากที่สุด อันเนื่องมาจาก
 - ☞ การได้รับการดูแลที่คุณภาพจากครอบครัว ครอบครัวมีเวลาที่มีคุณภาพ
 - ☞ ระบบการศึกษาที่ไม่สร้างแรงกดดันให้กับเด็ก ไม่วัดผลด้วยเกรดเฉลี่ย
 - ☞ สถานดูแลเด็กปฐมวัยมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาการเรียนรู้ด้านการใช้ชีวิต และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขมากกว่ามุ่งเน้นวิชาการ หรือการเรียนการสอนที่ต้องสอบวัดผลร้อยละ 81 ของเยาวชนเนเธอร์แลนด์ (อายุ 15 ปี) คิดว่าตนเองสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนได้

3) ประเทศฟินแลนด์

- ประเทศที่มีระบบการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนดีที่สุดในโลก
- เน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่น การเข้าสังคม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นด้วยความเคารพ
- ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างน้อย 90 นาทีต่อวัน
- การวัดผลทางการศึกษาเมื่อเด็กอายุ 16 ปี ไม่เน้นการบ้าน และไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษ
- นักเรียนทุกระดับชั้น (ถึงมัธยมปลาย) จะได้รับอาหารมื้อสุขภาพฟรีหนึ่งมื้อต่อวัน
- เด็กมีผลการประเมินสุขภาพอยู่ในระดับดีมากหรือดี
- ได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งสามประเทศที่มีสภาพแวดล้อมสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชนมากที่สุด

4) ประเทศออสเตรเลีย

- ประสบความสำเร็จสูงในด้านการเกิดที่มีคุณภาพ และการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการอย่างเท่าเทียม
- ภาครัฐสนับสนุนงบประมาณในระบบการดูแลเด็กที่ดีย่างทั่วถึง เท่าเทียม รวมถึงเด็กที่เกิดในครอบครัวพื้นเมือง
- มีระบบการดูแลเด็กกลุ่มที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษหรือเด็กกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ
- มีระบบการดูแลเด็กที่ความทุกชีในเพศสภาพ

5) ประเทศสิงคโปร์

- ประสบความสำเร็จในด้านการเกิดที่มีคุณภาพ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเด็ก และการพัฒนาการเรียนรู้และทักษะในการอ่าน เขียน คณิตศาสตร์เชิงตัวเลข
- เป็นอันดับสี่ในการประเมินความพึงพอใจในสุขภาพและความปลอดภัยของเด็ก
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กตั้งแต่อ่อนวัยเรียน สนับสนุนครอบครัวในการดูแลเด็ก
- รัฐบาลให้สนับสนุนการมีบุตรผ่านการให้เงินแบบขั้นบันไดในการเลี้ยงดูบุตรในแต่ละครอบครัว

6) ประเทศเวียดนาม

- ตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็ก
- ผลติวเตอร์ได้มากที่สุดในอาเซียน มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับสูง ผลการประเมิน PISA สูงกว่าค่าเฉลี่ยในทุกด้าน “Vietnam Effect”
- กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียน เพื่อช่วยในการวางแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
- ปัจจัยความสำเร็จทางการศึกษาของเวียดนามคือ ความขยันของนักเรียน การทำงานหนักของครูและบทบาทสำคัญของพ่อแม่ที่มีต่อการศึกษาของลูก
- มีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสะสมเพียงครึ่งหนึ่งของประเทศไทย

- “การให้ความคุ้มครองและดูแลเด็กและเยาวชน ไม่ได้เป็นเพียงความรับผิดชอบของครอบครัวเพียงเท่านั้น แต่เป็นความรับผิดชอบของสังคม ชุมชนและระบบการเมืองทั้งหมด”
นายกรัฐมนตรีเวียดนาม

เด็กเจนอัลฟา (Generation Alpha) เด็กและเยาวชนวันนี้
นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์ ผู้อำนวยการสถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เด็กเจนอัลฟา (Generation Alpha) คือนิยามที่ใช้เรียกเด็กที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 หรือ 2010 จนถึง ปัจจุบัน ที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสังคม รอบข้างที่รวดเร็วทันใจทำให้เด็กเจนอัลฟามีบุคลิกนิสัยและพฤติกรรมที่แตกต่าง ดังนี้

1. สังคมออนไลน์ขาดการสื่อสารที่ดี “อยู่คนเดียวได้”

- เด็กยุคนี้เขาจะมีเพื่อนทางออนไลน์ สนุกสนานบันเทิงผ่านจอ โทรศัพท์หรือแท็บเล็ตเด็กติดจอติดมือถือ รู้จักการเล่นเกม พูดคุยผ่านไลน์ เฟซบุ๊ก ดูยูทูบ หิวก็สั่ง อาหารออนไลน์ได้ ฉะนั้นหากทะเลาะหรืองอนพ่อแม่ เขาก็พร้อมอยู่คนเดียวได้ จึงทำให้เด็กรุ่นนี้ขาดความเป็น HUMAN RELATIONSHIP ไม่ได้ปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง มนุษย์กับมนุษย์ ขาดความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ บางคนอาจไม่รู้จักรายาและกาลเทศะ เพราะไม่ค่อยได้ออกไปอยู่ในสังคมร่วมกับคนอื่น

2. ข้อมูลหิมา ใครเลือกให้เด็ก ?

- ยุคดิจิทัลที่สื่อสารกันได้ง่ายและเร็ว ได้ถึงตัวลูกทันที ทำให้เด็ก ๆ เข้าถึงได้ง่าย เสียงโดนหลอก โดนคำมั่วซั่ว และได้รับข้อมูลที่ผิดพลาด ซึ่งน่าเป็นห่วงมากเพราะทุกวันนี้เด็กถูกหลอกลวงผ่านช่องทางออนไลน์และโซเชียลมีเดียมากขึ้น

3. ขาดวินัย ใจร้อน (fast life)

- เด็กยุคดิจิทัลเติบโตมาพร้อมความสะดวกสบาย การทำอะไรรวดเร็ว จึงซึมซับเข้าไปในลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของลูกได้ด้วย เช่น เบื่อง่าย ใจร้อน มีความอดทนต่ำ ชอบความรวดเร็วทันใจ ไม่มีความอดทน รอคอย ไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ รวมถึงควบคุมอารมณ์ไม่เป็น

4. หุ่นยนต์เด็ก “ไม่รู้จักความเป็นธรรมชาติ ไม่เข้าใจ”

- ในยุคดิจิทัลใช้ชีวิตแบบ FAST LIFE มีสื่อต่าง ๆ หลากหลายอยู่รอบตัว ให้ลูกได้ดูได้เล่นได้พูดคุยโดยไม่ต้องออกนอกบ้านเลย ทำให้ห่างไกลจากความเป็นธรรมชาติ ห่างไกลศีลธรรมและความผูกพันกับคนอื่น รวมถึงพ่อแม่จัดให้ลูกเองมีรูปแบบชีวิตเหมือนหุ่นยนต์ มีโปรแกรมในแต่ละวันจากการที่พ่อแม่ให้ตื่นมา อาบน้ำ แปรงฟัน เรียน และลงคอร์สเสริมทักษะ เรียนพิเศษ ทำให้เขาไม่รู้สึกดีต่อกับธรรมชาติ ไม่รักธรรมชาติ ขาดน้ำใจ ไม่มีความเอื้ออาทรและความเมตตาปราณีต่อสัตว์ ไม่เข้าใจคนอื่น จนอาจมีความเห็นแก่ตัว และป่วยด้วยโรคทางสุขภาพจิตมากขึ้น

5. สร้างเหตุใหม่ สดใส สุภาพ อ่อนโยน

- เด็กเจนอัลฟ้ามักจะเป็นลูกคนเดียว ได้รับความรักความห่วงใยจากพ่อแม่มากเกินไป ถูกตามใจและพ่อแม่เลี้ยงไม่ถูกต้อง ทำให้พ่อแม่ทุ่มเทความรักและความหวังไว้กับลูกมาก ไม่ให้ลูกทำอะไรและปกป้องลูกเกินไป หรือ OVER PROTECTION จนทำให้เกิดปัญหา เช่น ฆ่าตัวตาย ทำร้ายคนอื่น ทำผิดกฎหมาย เพราะเขาไม่เคย พบเจอกับความกดดันและความผิดหวังต่าง ๆ มาก่อน ดังนั้นผู้ใหญ่จึงควรฝึกและสอนให้เด็กให้รู้จักความสุภาพอ่อนโยน
- การดูแลเด็กและเยาวชนสะท้อนปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น การมีวินัย ความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิตเป็นผลจากครอบครัว ยกตัวอย่าง แม่ติดเกม ติดยาเสพติด ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ไม่มีวิถีชีวิตความเป็นครอบครัว ชีวิตของเด็กเหล่านี้จะไม่มีกรอบ แม้กระทั่งพื้นฐานเบื้องต้นในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ตื่นแล้วต้องทำอะไร เราจะคาดหวังอะไรไม่ได้เลยในเด็กกลุ่มนี้ อาจจะเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการ แต่ไม่ใช่สิ่งที่เขาต้องการ ยกตัวอย่างเด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งเด็กบางคนไม่ได้ถูกเลี้ยงดูมาในแบบที่เหมาะสม โดยสาเหตุมาจากวิถีชีวิตในครอบครัว”

นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

“ทุกคนอยากเห็นเด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดี ต้องสร้างคนที่ดี สังคมที่ดี และสิ่งแวดล้อมที่ดี”

ตัวแทนสภาเด็กและเยาวชนภาคใต้ ในหัวข้อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทุกคนอยากเห็นเด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังคมที่ดี และสิ่งแวดล้อมที่ดี แต่สิ่งที่ทุกคนมองข้าม คือ ปัญหาการศึกษาที่มีความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาค อาทิ โรงเรียนชนบทกับโรงเรียนในเมืองเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ครูในชนบท 1 คนสอนเกือบทุกวิชา ส่วนครูในเมือง 1 คนสอนแค่ 1 วิชา เป็นต้น นั่นคือความพร้อมและคุณภาพของสถานศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน อีกทั้งนโยบายต่าง ๆ ของรัฐไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากหน่วยงานขับเคลื่อนตามภารกิจตนเอง ในขณะที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป และบางนโยบายมีความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน เช่น นโยบายกัญชาเสรี สร้างความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน การสร้างสังคมให้มีความสุข และทำอะไรให้เด็กทุกระดับอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพื้นที่การเรียนรู้ พื้นที่แสดงออก และเป็นพื้นที่ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมไทย

สมาคมอาสาสร้างสุข-ภาคใต้
นางสาวกัญญนัทธ จันทรทอง ศูนย์อาสาสร้างสุข-ภาคใต้

สมาคมอาสาสร้างสุขภาคใต้ เป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ มีเป้าหมายเพื่อระดมพลังอาสาสมัคร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรกลุ่มเปราะบางในจังหวัดสงขลาและภาคใต้ เช่น ประสานงานรับ-ส่งมอบ สิ่งของหรือความช่วยเหลือ จัดกิจกรรมอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ฯลฯ ต่อมาได้ริเริ่มกิจการ “ผ้าสร้างสุข” ภายใต้งานจิตอาสาผู้ประกอบการสังคมเพื่อใช้กลไกการระดมเสื้อผ้ามือสอง นำมาบริหารจัดการ โดยกำลังอาสาสมัคร เพื่อส่งต่อเสื้อผ้าบางส่วนไปสู่ผู้ยากไร้ รวมถึงนำมาจำหน่ายเพื่อเป็นทุนตั้งต้นในการ จัดการร้าน และนำไปเป็นทุนการศึกษา ทุนยังชีพแก่ผู้ยากไร้ได้อีกด้วย โดยในอนาคตมีเป้าหมายเป็นกลไกกลาง ในการบริหารจัดการระบบอาสาสมัคร พร้อมทั้งผลิตสื่อใหม่ ๆ เพื่อหนุนเสริมให้การดำเนินงานอาสาสมัคร ในภาคใต้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

[illegible]

การทำงานช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ เด็กและเยาวชน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น การทำให้กัญชาถูกกฎหมายหรือ การเปิดเสรีกัญชา ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่สามารถใช้พืชกระท่อมในการประกอบอาหารหรือต้มน้ำ กระท่อมในเชิงอุตสาหกรรมได้ ยาเสพติดราคาถูกมีมากขึ้น เราจะโทษเด็กได้อย่างไรในเมื่อสิ่งเหล่านี้หาได้ง่าย โดยทั่วไป กัญชากลายเป็นสินค้าที่เข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะการใช้เพื่อนันทนาการที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้เด็กและเยาวชนไทยที่ควรได้รับการคุ้มครองกลับเข้าถึงกัญชาได้มากขึ้น โดยมีทั้งกลุ่มที่บริโภคกัญชา โดยไม่ได้ตั้งใจ และกลุ่มที่ทดลองใช้ด้วยตนเอง ในขณะที่นโยบายด้านการศึกษา เด็กต้องได้เรียนฟรี 12 ปี พอถึงเวลาเรียนฟรีไม่มีอยู่จริง เช่น ค่าเสื้อผ้าที่นอกเหนือจากรัฐบาลแจกแล้ว ยังมีค่าใช้จ่ายแฝงต่าง ๆ เช่น ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าเดินทาง และความเสมอภาคในการเลือกเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงหรือมีคุณภาพ โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ที่ย่านนอกเขตเมืองตามชนบท เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน เช่น การหลุดออกจากระบบการศึกษา/ไม่จบภาคบังคับ เสี่ยงออกจากโรงเรียนกลางคัน เกิดเป็นปัญหาสังคมที่ตามมาไม่ว่าจะเป็นการท้องไม่พร้อม คุณแม่วัยใส ยาเสพติด กลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือ

บทเรียนจากการทำงาน บางครั้งเรื่องเล็ก ๆ แต่ทำให้เด็กหลุดจากการศึกษาได้ จากการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่รัฐ การจัดการเอกสารด้านการเรียน และความซับซ้อนของระบบเอกสารของทางราชการ เช่น เด็กต่างจังหวัดออกจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เรียนไม่จบชั้นประถมศึกษา บัตรประชาชนหาย และต้องเปลี่ยนคำนำหน้านามจากเด็กชายเป็นนาย ทำบัตรข้ามเขตไม่ได้ต้องกลับไปแจ้งเปลี่ยนที่ภูมิลำเนา เด็กเคยย้ายจากโรงเรียน A ไปโรงเรียน B แต่โรงเรียนเดิมยังไม่แจ้งย้ายให้ โรงเรียนใช้เวลาค้นเอกสารนาน ทำให้ไม่สามารถสมัครเรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ทันเวลา ทางสมาคมจึงได้ร่วมจับมือกับ 40 องค์กรในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนสงขลา เพื่อดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเหล่านี้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและได้รับโอกาสทางการศึกษา

ดร.ชญชิตา ทิพย์ญาณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“สถานการณ์เด็กตอนนี้ต้องการคนที่คอยซัพพอร์ตและการรับฟัง” สถานการณ์ในปัจจุบันมีความเปราะบางมาก บางครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของเด็ก ไม่สนใจความรู้สึกของเด็ก เมื่อเด็กมาโรงเรียนและขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอน เพียงเพราะเขาต้องการมีที่พึ่งทางจิตใจ ครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญของการสร้างและพัฒนาเด็ก ดังนั้นคุณภาพของครอบครัวถ้าไม่พร้อมไม่ควรมีลูก มีเวลา ให้ความสนใจลูก รับฟังและแก้ปัญหาได้ เพราะสถานการณ์เด็กตอนนี้ต้องการคนที่คอยซัพพอร์ตและการรับฟัง และเด็กเขาจะสนใจต่อเมื่อเขามีคุณค่า รัฐบาลเคยให้เด็กและเยาวชนได้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายบ้างหรือไม่ นโยบายการศึกษาเด็กต้องการเรียนฟรีถึงขั้นอุดมศึกษา นั่นคือกลไกการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมทางการศึกษา เด็กที่ด้อยกรรรมไม่พร้อมทำอะไร มีโอกาสการศึกษาหรือการสร้างอาชีพอย่างไร เป็นสิ่งที่เราต้องคิด วิเคราะห์ และหาทางออกร่วมกัน

สรุปประเด็นเสวนา “พลังเครือข่ายเด็กและเยาวชน” ประกอบด้วย

1. เราอยากเห็นเด็กและเยาวชนเป็นแบบไหน
2. สถานการณ์และข้อห่วงใยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
3. ภาครัฐที่ขาดหายไป และจะสร้างความร่วมมือให้เกิดภาคีในการทำงานอย่างไร
4. แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างไร

1. เราอยากเห็นเด็กและเยาวชนเป็นแบบไหน

- เด็กและเยาวชนต้องมีวินัยและต้องเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และมีแนวคิดเชิงบวก (Positive thinking)
- มีบุคคลในครอบครัวหรือผู้ที่ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน
- นโยบายด้านการศึกษาให้มีการเรียนฟรีถึงขั้นอุดมศึกษา และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเด็กที่อยู่ในเขตชนบทหรือเขตเมือง
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่ดี และปลอดภัย
- เด็กและเยาวชนอยู่ร่วมกับคนทุกวัยอย่างมีความสุข โดยไม่มีการแบ่งชนชั้น

2. สถานการณ์และข้อห่วงใยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

- สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเด็กและเยาวชน เช่น
 - 1) สิทธิการสำหรับเยาวชนมีลักษณะตั้งรับในการจัดบริการอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนในฐานะพลเมืองโลก
 - 2) บริการด้านสวัสดิการสำหรับเยาวชนมีข้อจำกัดด้านการบริการตามลักษณะงานราชการ
 - 3) เยาวชนมีความต้องการด้านสวัสดิการในมิติการพัฒนาอย่างรอบด้าน (ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้เท่าทันสื่อและการเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่ศักยภาพในความเป็นพลเมืองโลก
- ขาดการดำเนินงานแบบบูรณาการ งบประมาณ กลไก ทรัพยากรในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้รับและสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง

- เด็กไม่ได้รับการคุ้มครองที่ครอบคลุม และสิทธิที่จะได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอาใจใส่เพื่อเด็กทุกคน
- การส่งเสริมการพัฒนาเด็กขาดมิติเชิงคุณภาพ ทำให้เด็กมีพัฒนาการช้า ไม่สมวัย ส่งผลให้ไอคิวต่ำ
- เรียนฟรีไม่มีอยู่จริง (ค่าใช้จ่ายแฝง) เช่น กิจกรรม เสื้อผ้า อุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น
- เด็กกลุ่มเสี่ยง (เด็กถูกละเมิด) จากปัจจัยคุกคามเพิ่มขึ้น เช่น กัญชา ใบกระท่อม ยาเสพติด และสื่อโซเชียลที่ไม่เหมาะสม
- เด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษา เช่น ซอยังอยู่ในโรงเรียน แต่ตัวเด็กหลุดออกจากระบบการศึกษา ระบบฐานข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน
- สภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ทำให้เด็กตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อปัญหา เช่น ปัญหาจากครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง
- ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน
- ขาดการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างเข้มข้นในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- เด็กติดเกม ติดเพื่อน ติดโทรศัพท์ และติดโซเชียล และอยู่ในสังคมออนไลน์มากเกินไป
- มีภาวะซึมเศร้าและปัญหาการฆ่าตัวตายมากขึ้น เด็กมีภูมิคุ้มกันต่ำและแก้ปัญหาตนเองไม่ได้
- ควบคุมอาชญากรรมได้น้อยลง ครอบครัวไม่มีเวลาให้ลูก และใช้ความรุนแรงในครอบครัว
- ทักษะความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- ขาดหน่วยงานที่จะมาดำเนินการบูรณาการในการส่งต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ

3. ภาวที่ขาดหายไป และจะสร้างความร่วมมือให้เกิดภาคีในการทำงานอย่างไร

- ภาวการศึกษาที่สร้างคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน
- ภาวเชิงนโยบายที่สร้างนโยบายเป็นมิตรและรอบคอบกับเด็กและเยาวชน
- ภาวที่จะหนุนพลังครอบครัว ไม่เฉพาะกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว แต่ครอบครัวที่ไม่พร้อมต้องมีภาวเครือข่ายอื่นที่จะเข้ามาหนุนเสริม

4. แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างไร

- แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม 3 แนวทาง ดังนี้
 - 1) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน จากการมีส่วนร่วมและตรงตามที่ต้องการ
 - 2) ครอบครัวที่ดี สังคมที่มีคุณภาพ เพราะเด็กไม่สามารถโตตามธรรมชาติได้
 - 3) สวัสดิการสังคมไม่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคม รวมทั้งการสร้างพลังเครือข่ายการทำงาน อาทิ การสร้าง CM ระดับชุมชน เพื่อนำมาเป็นเครือข่ายการทำงานป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไข หรือการสร้างความเข้มแข็งให้ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล สร้างให้มีตัวตน และสามารถช่วยเหลือเบื้องต้นได้ ก่อนจะส่งต่อไปสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) เพราะบางพื้นที่อยู่ห่างไกล

กล่าวโดยภาพรวมจากเวทีเสวนาการพัฒนาเด็กและเยาวชน สิ่งที่สำคัญและต้องพัฒนามี 2 ประเด็นสำคัญ คือ

1. การสร้างครอบครัวคุณภาพเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน
2. การสร้างระบบเครือข่ายการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน

แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นและจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ประเด็นคำถาม 2 ข้อ ได้แก่

1. สิ่งที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนคืออะไร
2. จะทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไร และใครจะทำอะไร

ผลการประชุมย่อยระดมความคิดเห็นมีรายละเอียด ดังนี้

1. สิ่งที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนคืออะไร
 1. เด็กอยู่ในครอบครัวคุณภาพ
 - ครอบครัวมีคุณภาพ หมายถึง “การมีสุขภาวะ กาย จิต สังคม เศรษฐกิจ ปัญญา และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เปิดใจยอมรับเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตระหนักในบทบาทหน้าที่ รับฟังกันด้วยเหตุและผล และการสื่อสารเชิงบวก มีการแสดงออกด้วยการเปิดเผยและเคารพการตัดสินใจ และดำเนินชีวิตภายใต้พื้นฐานหลักคุณธรรม จริยธรรม มีกฎ กติการ่วมกัน” อาทิ ความรักของสมาชิกในครอบครัว การมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกัน Growth Mind Set ครอบครัวที่เข้าใจความแตกต่าง มีการสื่อสารเชิงบวก เปิดใจยอมรับเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตระหนักรู้ในบทบาทของคนในครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก และสมาชิกในครอบครัว) ความพร้อมในการเป็นพ่อ และแม่ไม่วางกรอบทางความคิดให้กับลูก เป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับทุกคนในครอบครัว พ่อแม่ต้องขอโทษเป็น มีความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์แต่ละช่วงวัย สร้างทัศนคติของพ่อแม่ ไม่มองว่าลูกเป็นสมบัติของตนแต่ต้องพัฒนาดูแลให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพ เป็นต้น
 2. เด็กต้องมีภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ในสภาวะเสฟสื่อสังคมออนไลน์
 3. มีการจัดพื้นที่แสดงออกทางความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย สร้างสรรค์ และปลอดภัย
 4. เด็กไม่ควรถูกแบ่งชั้นในระบบการศึกษา
 5. เด็กควรมีแหล่งเรียนรู้พื้นฐานทรัพยากรชุมชน
 6. ความสุขในรูปแบบของเด็กและเยาวชนควรได้รับการยอมรับ
 7. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชนควรมีความจริงใจและรับผิดชอบในการพัฒนาเด็ก

2. จะทำให้สิ่งที่ดีนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร และใครจะทำอะไร

- 1) หน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนมีการบูรณาการความร่วมมือ (รับฟังผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น)
- 2) ควรส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว (ครอบครัวคุณภาพ)
- 3) แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพมากขึ้น
- 5) หน่วยงานที่มีการกำหนดตัวชี้วัดควรมีการปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับความเป็นจริง คือกำหนดตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่เน้นผลสัมฤทธิ์ที่ตัวคนและเด็ก
- 6) เปิดเวทีให้เด็กและเยาวชนเสวนา พบปะ แลกเปลี่ยนมุมมองความคิดเห็นกับนักการเมืองหรือผู้กำหนดนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
- 7) มีการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย

โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาคนโยบายสังคม (สมาคม/ มูลนิธิ) ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์การสหประชาชาติ (UN) องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ข้อเสนอเชิงนโยบายในประเด็นเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอต่อเด็กและเยาวชน

1. พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทั้งการอ่าน เขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและการพัฒนาระดับความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ (7Q) สำหรับเด็กและเยาวชนไทย สู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิต
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา
3. เปิดเวทีให้เด็กและเยาวชนพบกับพรรคการเมืองเพื่อแสดงนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย

ข้อเสนอต่อครอบครัว

1. จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้บทบาท ครอบครัว การสร้างมโนทัศน์ ที่ถูกต้อง ตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกครอบครัว
2. ขยายขอบเขตสวัสดิการที่ครอบคลุมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การจัดสถานที่เลี้ยงดูเด็ก (Nursery) การเพิ่มวันลาและการลดหย่อนภาษี เป็นต้น
3. จัดทำมาตรการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การดำเนินชีวิตภายใต้หลักคุณธรรมและศีลธรรม การมีกฎ กติกา เดียวกันของครอบครัว และความรู้เกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคซึมเศร้าในเด็กและเยาวชน ความแตกต่างของวัย (Generation) ต่างวัย ต่างเวลา ต่างความคิด

ข้อเสนอต่อชุมชน

1. การส่งเสริมความสุขของเด็กภายใต้บรรยากาศที่ดีทั้งภายในครอบครัว โรงเรียน และพื้นที่ทางสังคม
2. การทำงานบนฐานบริบทของแต่ละพื้นที่และมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
3. การลดภาวะคุกคามเด็กและเยาวชนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ความรุนแรงในครอบครัว การเข้าถึงสื่อโซเชียลที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก อบายมุข กลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด

ข้อเสนอต่อการจัดสภาพแวดล้อมเครือข่าย

1. ส่งเสริมให้เกิดนโยบายครอบครัวคุณภาพ อาทิ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจครอบครัว
2. ส่งเสริมสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ และครอบคลุม เหมาะสมกับสภาพการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม เน้นค้นหา ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และมุ่งขยายโอกาสด้านต่าง ๆ มากกว่าการสงเคราะห์แบบเฉพาะหน้าหรือชั่วคราว
3. สร้างเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ การบูรณาการ และการจัดการทรัพยากร (Co-management) ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเพื่อรับฟังปัญหาของผู้ปฏิบัติงานและการรับฟังผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น
4. เสริมสร้างคุณภาพของภาคีเครือข่ายด้านการดูแลและการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีทักษะองค์ความรู้ และส่งต่อการทำหน้าที่ตาม Function ของการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน การสร้างการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ครอบคลุมในทิศทางเดียวกัน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

ผลสรุปเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2565

หัวข้อ "พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

เราอยากเห็นเด็กและเยาวชนเป็นแบบไหน

- มีการเจริญเติบโตอย่างสมวัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยต้องพัฒนาแนวคิดเชิงบวกให้แก่เด็กและเยาวชน
- มีบุคคลในครอบครัวหรือผู้ที่ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่ดี และปลอดภัย

เวทีเสวนาวิชาการ

สถานการณ์และข้อห่วงใยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

- สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเด็กและเยาวชน
- ขาดการดำเนินงานแบบบูรณาการ งบประมาณ กลไกทรัพยากรในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้รับและสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง
- เรียนฟรีไม่มีอยู่จริง (ค่าใช้จ่ายแฝง) เช่น กิจกรรม เสื้อผ้า อุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น
- เด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษา
- เด็กติดเกม ติดเพื่อน ติดโทรศัพท์ และติดโซเชียล
- ปัจจัยคุกคามเพิ่มขึ้น เช่น ภัยคุกคามในครอบครัว
- ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- ภาวะซึมเศร้า และปัญหาการฆ่าตัวตายมากขึ้น

ภาคีที่ขาดหายไป และจะสร้างความร่วมมือให้เกิดภาคีในการทำงานอย่างไร

- ภาคการศึกษา
- ภาคเชิงนโยบายด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- ภาคีที่จะหนุนเสริมครอบครัว และช่วยเหลือครอบครัวที่ไม่พร้อม
- การสร้างเครือข่าย คือการสร้าง CM ระดับชุมชน นำมาเป็นเครือข่ายการทำงานในระดับพื้นที่
- สร้างความเข้มแข็งให้ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล โดยสร้างให้มีตัวตน สามารถช่วยเหลือเบื้องต้นได้ ก่อนนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พมจ. เพราะบางพื้นที่อยู่ห่างไกลจากหน่วยงาน

แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างไร

- นโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่สอดคล้องกับความต้องการ ทันต่อสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลง
- ครอบครัวที่ดีและสังคมมีคุณภาพ
- สร้างความตระหนัก และมโนทัศน์ที่ถูกต้องในบทบาทของสมาชิกในครอบครัว
- สร้างความเสมอภาคทางการศึกษาแก่เด็ก และเยาวชน ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาส ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

สรุปประเด็นจากเวทีเสวนา

- การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ ต้องมีการพัฒนาในประเด็นดังนี้
 - การสร้างครอบครัวคุณภาพเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน
 - การสร้างระบบเครือข่ายการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน

เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2565

หัวข้อ "พลังเครื่อง่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ประชุมกลุ่มย่อย

1.

สิ่งที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนคืออะไร

เด็กอยู่ในครอบครัวคุณภาพ : มีสุขภาพ กาย จิต สังคม เศรษฐกิจ ปัญญา และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เปิดใจยอมรับเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตระหนักในบทบาทหน้าที่ รับฟังกันด้วยเหตุและผล และการสื่อสารเชิงบวก มีการแสดงออกด้วยการเปิดเผยและเคารพการตัดสินใจ และดำเนินชีวิตภายใต้พื้นฐานหลักคุณธรรม จริยธรรม มีกฎ กติการ่วมกัน โดยในครอบครัวต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ประกอบด้วย

- Growth Mind Set ครอบครัวที่เข้าใจความแตกต่าง
- สร้างทัศนคติของพ่อแม่ ไม่มองว่าเป็นสมบัติของตน แต่ต้องพัฒนาดูแลให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพ

เด็กต้องมีภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ในสภาวะเสถียรสื่อสังคมออนไลน์

มีการจัดพื้นที่แสดงออกทางความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย สร้างสรรค์ และปลอดภัย

เด็กไม่ควรถูกแบ่งชั้นในระบบการศึกษา

เด็กควรมีแหล่งเรียนรู้ฐานทรัพยากรชุมชน

ความสุขในรูปแบบของเด็กและเยาวชนควรได้รับการยอมรับ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชนควรมีความจริงใจและรับผิดชอบในการพัฒนาเด็ก

2.

จะทำให้สิ่งที่ดีนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร และใครจะทำอะไร

หน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนมีการบูรณาการความร่วมมือ (รับฟังผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น)

ควรส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว (ครอบครัวคุณภาพ)

แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว

เด็กไม่ควรถูกแบ่งชั้นในระบบการศึกษา

ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพมากขึ้น

หน่วยงานที่มีการกำหนดตัวชี้วัดควรมีการปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับความเป็นจริง คือ กำหนดตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่เน้นผลสัมฤทธิ์ที่ตัวคนและเด็ก

เปิดเวทีให้เด็กและเยาวชนเสวนา พบปะ แลกเปลี่ยนมุมมองความคิดเห็นกับนักการเมืองหรือผู้กำหนดนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

มีการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- กระทรวงสาธารณสุข
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงแรงงาน
- กระทรวงยุติธรรม
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ภาคประชาสังคม (สมาคม/ มูลนิธิ)
- ภาคเอกชน
- องค์การระหว่างประเทศ เช่น UN องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ : Save the Children International) องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ไอแอลโอ : ILO)

เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคม 14 จังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566

หัวข้อ "พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

สถานการณ์ทางสังคมของเด็กและเยาวชน

- จำนวนเด็กและเยาวชน อายุ 0-25 ปี ในพื้นที่ภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 3,273,783 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขเร่งด่วนของภาคใต้ คือ เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาทิ การตั้งครกก่อนวัยอันควร มีแนวโน้มเกณฑ์อายุต่ำลง การเข้าไปยุ่งเกี่ยวมอมยา ยาเสพติด การพนัน เด็กและเยาวชนหลุดออกจากระบบการศึกษา แม้จะมีแนวโน้มลดลงจากปี 2560 แต่มีแนวโน้มเพิ่มในส่วนการศึกษาออกกระบบมากขึ้น รวมทั้งเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบชายแดนใต้ที่ยังต้องให้การช่วยเหลือ

ด้านสิทธิสวัสดิการ

1

สิทธิสวัสดิการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องขาดการดำเนินงานแบบบูรณาการ งบประมาณ กลไก ทรัพยากรในการทำงาน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้รับ

2

เด็กไม่ได้รับการคุ้มครองที่ครอบคลุม การส่งเสริมการพัฒนาเด็กขาดมิติเชิงคุณภาพ เด็กมีพัฒนาการช้า ไม่สมวัย เรียนฟรีไม่มีอยู่จริง (ค่าใช้จ่ายแฝง)

3

ปัจจัยคุกคามต่อเด็กเพิ่มขึ้น ภัยไข้เจ็บ ยาเสพติด เด็กกลุ่มเสี่ยง (เด็กถูกละเมิด)

4

การจัดทำสวัสดิการทางสังคมเป็นอีกรูปแบบหนึ่งแต่ปัญหาและสถานะที่เด็กเผชิญอยู่ในอีกแบบ เด็กยังคงเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จากสภาพแวดล้อม

หมายเหตุ

- กำหนดประเด็นเพื่อนำไปทดลองใช้ในพื้นที่ (Social lab) ประเด็น
- พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอเชิงนโยบายในประเด็นเด็กและเยาวชน

- สิ่งที่ท้าทายให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนคือการอยู่ในครอบครัวมีคุณภาพ "มีสุขภาวะ ภาย จิต สังคม เศรษฐกิจ ปัญญา และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสภาพแวดล้อม ในปัจจุบัน เปิดใจยอมรับเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตระหนักในบทบาทหน้าที่ รับฟังกันด้วยเหตุและผล และการสื่อสาร เชิงบวก มีการแสดงออกด้วยการเปิดเผยและการเคารพการตัดสินใจ และดำเนินชีวิตภายใต้พื้นฐานหลักคุณธรรม จริยธรรม มีกฎ กติกา ร่วมกัน" โดยความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ดังนี้

ข้อเสนอต่อเด็กและเยาวชน

- พัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้งการอ่าน เขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ การใช้เหตุผล และการพัฒนาระดับความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ (7Q) สำหรับเด็กและเยาวชนไทย ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิต
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา
- เปิดเวทีให้เด็กและเยาวชนพบกับพรรคการเมืองเพื่อแสดงนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย

ข้อเสนอต่อครอบครัว

- จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้บทบาท ครอบครัว การสร้างมนต์เสน่ห์ ที่ถูกต้อง ตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกครอบครัว
- ขยายขอบเขตสวัสดิการที่ครอบคลุมกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การจัดสถานที่เลี้ยงดูเด็ก (Nursery) การเพิ่มวันลาและการลดยกยอนภาษี เป็นต้น
- จัดทำมาตรการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น การดำเนินชีวิตภายใต้หลักคุณธรรมและศีลธรรม การมีกฎ กติกา เสียสละของครอบครัว และความรู้เกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคซึมเศร้าในเด็กและเยาวชน ความแตกต่างของวัย (Generation) ต่างวัย ต่างเวลา ต่างความคิด

ข้อเสนอต่อชุมชน

- การส่งเสริมความสุขของเด็กภายใต้บรรยากาศที่ดีทั้งภายในครอบครัว โรงเรียน และพื้นที่ทางสังคม
- การทำงานบนฐานบริบทของแต่ละพื้นที่และมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- การลดภาวะคุกคามเด็กและเยาวชนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ความรุนแรงในครอบครัว การเข้าถึงโซเชียลมีเดียที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก อบายมุข กลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด

ข้อเสนอต่อการจัดสภาพแวดล้อม

- ส่งเสริมให้เกิดนโยบายครอบครัวคุณภาพ อาทิ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การแก้ไขปัญหามลพิษทางสังคม
- ส่งเสริมสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ และครอบคลุม เหมาะสมกับสภาพการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม เน้นค้นหา ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และมุ่งขยายโอกาสด้านต่าง ๆ มากกว่าการสงเคราะห์แบบเฉพาะหน้าหรือชั่วคราว
- สร้างเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ การบูรณาการ และการจัดการทรัพยากร (Co-management) ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเพื่อรับฟังปัญหาของผู้ปฏิบัติงานและการรับฟังผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น
- เสริมสร้างคุณภาพของภาคีเครือข่ายด้านการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีทักษะ องค์ความรู้ และส่งต่อการทำหน้าที่ตาม Function ของการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- การสร้างการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ครอบคลุมในทิศทางเดียวกัน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

อินโฟกราฟิกข่าว เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566

ท้าวกิจการม สสว.10
สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 "ศูนย์กลางวิชาการด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับพื้นที่"

นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวง พม.

นางสาวนิดา ลิมนิษฐกุล อธิบดีช่วยปลัดกระทรวง พม.

นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาราชการพิเศษ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง นายสาวกัญญ์กิต จันทะทอง นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์ ดร.ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ นางณิชาพัชร์ เพ็ชรพันธุ์ ผอ.สสว.11 นางอุบล ทองสลับล้วน ผอ.สสว.10

เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566
 17 มีนาคม 2566 เวลา 08.30 - 16.30 น.

นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานเปิดเวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566 ประเด็น "พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน" ผ่านระบบประชุมทางไกลออนไลน์ (Google Meet) มีวัตถุประสงค์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวทางและการจัดทำข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับภาคใต้ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งการจัดแสดงผลงานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมี **นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาราชการพิเศษ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย** บรรยายปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ "เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21" มีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญร่วมเสวนาในหัวข้อ "พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน" ประกอบด้วย **รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร **ดร.ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ** มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี **นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์** ผู้อำนวยการสถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็กจังหวัดสุราษฎร์ธานี **นางสาวกัญญ์กิต จันทะทอง** สมาคมอาสาสร้างสุข-ภาคใต้ **นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง** สมาคมเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการนี้ **นางอุบล ทองสลับล้วน** ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 เป็นผู้กล่าวรายงานและร่วมบรรยายในหัวข้อ "สถานการณ์เด็กและเยาวชนและผลการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้" ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย ภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน สมาคมเด็กและเยาวชน หน่วยงานในสังกัดกระทรวง พม. ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 70 คน ณ ห้องประชุมแก้วสมุย 1 โรงแรมแก้วสมุยรีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท้าวกิจการม สสว.10
สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 "ศูนย์กลางวิชาการด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับพื้นที่"

นายอนันต์ ดนตรี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวง พม.

นางสาวนิดา ลิมนิษฐกุล อธิบดีช่วยปลัดกระทรวง พม.

นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาราชการพิเศษ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง นายสาวกัญญ์กิต จันทะทอง นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์ ดร.ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ นางณิชาพัชร์ เพ็ชรพันธุ์ ผอ.สสว.11 นางอุบล ทองสลับล้วน ผอ.สสว.10

เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมภาคใต้ ประจำปี 2566
 17 มีนาคม 2566 เวลา 08.30 - 16.30 น.

อินโฟกราฟิกประชาสัมพันธ์ เวทีวิชาการและสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี
2566

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11

ขอเชิญเข้าร่วมการประชุม

วิทยากร

เวทีวิชาการและ สมัชชาสวัสดิการสังคม ภาคใต้ ประจำปี 2566

17 มีนาคม 2566

เวลา 08.30 - 16.30 น.

นายอนันต์ ดนตรี

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวง พม.

นางอุบล ทองสลบล้วน
ผอ. สสว. 10

นางนิชาพัชญ์ เพ็ชรพันธุ์
ผอ. สสว. 11

นางสาวชารห์ บินเยาะ
ที่ปรึกษาวិชาการพัฒนาลังคม

รศ.ดร.โพธิ์ บวรสมพงษ์
ผู้อำนวยการ

ดร.ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

นายอภิชัย ปานวงศ์
ผอ.สถาบันพัฒนาและพัฒนาดังจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นางสาวกัญญกิส จันทรทอง
สมาคมอาสาสร้างสุข-ภาคใต้

นายณรงค์ศักดิ์ สิงห์ทอง
สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปาฐกถาพิเศษ

- หัวข้อ "เด็กและเยาวชนไทยในยุคศตวรรษที่ 21"

โดย นางสาวชารห์ บินเยาะ ที่ปรึกษาวิชาการพัฒนาลังคม

เวทีเสวนาวิชาการ

- หัวข้อ "พลังเครือข่ายกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน"

เอกสารการประชุม

ห้องประชุมแก้วสมุย 1 โรงแรมแก้วสมุยรีสอร์ท

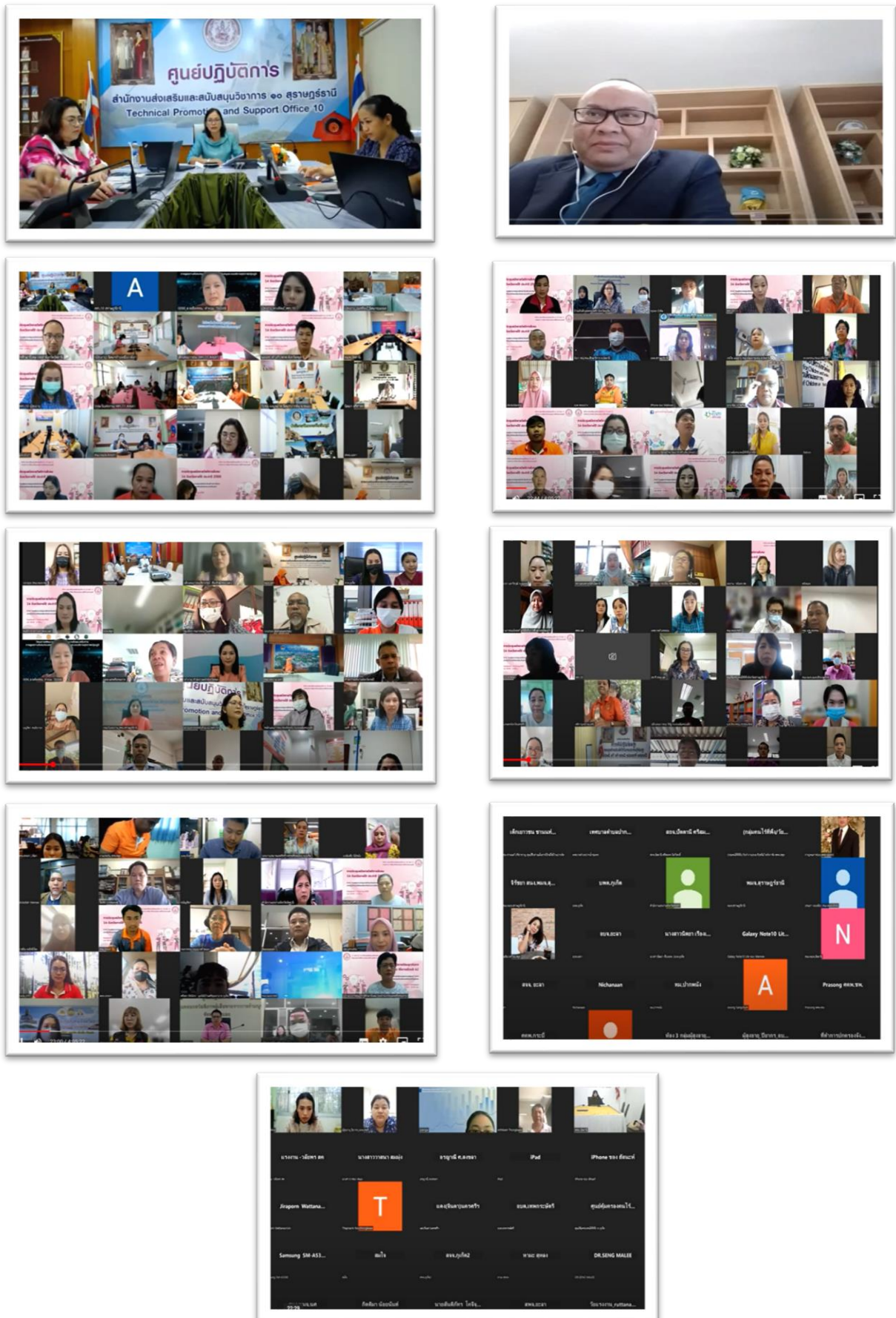
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์ (Google Meet)

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมการจัดประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้

ภาพกิจกรรมเวทีวิชาการภาคใต้ ประจำปี 2566

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

นางอุบล ทองสลัปล้วน

นางนิชาพัชร์ เพ็ชรพันธุ์

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11

คณะวิทยากร

รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช.ชยินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ สโรบล

นางณัฐอร อินทร์ดีศรี

ดร.ชนัญชิดา ทิพย์ญาณ

นายอภิเชษฐ์ ปานจรัตน์

นางสาวกัญญภัส จันทร์ทอง

นายณรงค์ศักดิ์ สังข์ทอง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ทนายความ ผู้ไกล่เกลี่ยและนักวิชาการอิสระ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้อำนวยการสถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็กจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมาคมอาสาสร้างสุข-ภาคใต้

สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณะผู้จัดทำ

- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10

นางประภาพรพรณ เกตุแก้ว

นางสาวพวงทิพย์ พูลสวัสดิ์

นางสาวศศิพร แม้นนทรรัตน์

นางสาวพนิดา แซ่ตั้ง

นางสร้อยนา หงส์วิวัฒน์

นางสาวอารยา จันทรเพชร

นางสาวกมลวรรณ บุญทัน

นายคณิน ทองปัสโน

นายอภิรัตน์ กระวินทร์

นางสาวกฤษมา สวัสดิวงศ์

นางสาวทิพวดี มะฮอง

นางสาวสุธีรา ตามภานนท์

นางสาวนิศากร หนูนวล

นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ

นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ

นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ

นักพัฒนาสังคมชำนาญการ

นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ

นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ

เจ้าพนักงานพัฒนาสังคมปฏิบัติงาน

พนักงานบริการ

พนักงานบริการ

นักพัฒนาสังคม

- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11

นางสาวสุวรรณา ไชยโยธา	นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
นางสาวนพรัตน์ กอวัฒนากุล	นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
นางสาวรอพีอะห์ ยานยา	นักพัฒนาสังคม
นายอัลฮา การ์	นักพัฒนาสังคม
นางสาวอังศุมลีย์ พึ่งผล	นักพัฒนาสังคม

ออกแบบและประชาสัมพันธ์

นางสาวนิศากร หนูนวล	นักพัฒนาสังคม
---------------------	---------------

จัดพิมพ์และเผยแพร่

33 หมู่ที่ 1 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100

โทรศัพท์ : 0-7735-5022-3

โทรสาร : 0-7735-5705

E-mail : tpso-10@m-society.go.th

ปีที่ผลิต : เมษายน 2566

พิมพ์ที่ : สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เลขที่ 33 หมู่ที่ 1 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100

0 7735 5022-3

0 7735 5705

tpso-10@m-society.go.th

<http://tpso10.m-society.go.th/index.php/th/>

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

@tpso10surat

Facebook สสว.10

Line OA สสว.10

รูปเล่ม E-Book